

நமிமேக்கிள் புலி
மப்பாற்று

துளிகஞம்

நாவார எஃ.ஐ.எல். பக்கர்த்தகம்.

சம்மாந்துறை
ப. நோ. கூ. சங்கச்
செந்தெனல் பணியக்
வெளியீடு.

சமுமேகத்தின்

மழையும் துளிகளும்

நாவலி

அ. ஐ. ஏ. பக்ரத்யா

ANNAHAM AHUM

THUTHIKALAI

(Poem in Tamil A)

வெளியீடு :

செந்தெல் பணியகம்,

ப. நோ. கூ. சுங்கம்,

சம்மாந்துறை.

மழுமேகத்தின் மகழயும் நூலிக்குலம்
(கவிஞரத்துத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர் : எம். ஐ. எல். பக்கிர்த்தம்பி.

வெளியீடு : செந்தெல் பணியகம்,
ப. நோ. கூ. சுங்கம்,
சம்மாந்துறை.

அச்சு : சுத்தோவிக்க அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.

முதற் பதிப்பு: 22 மே, 1983.

விலை : ரூ. 12/-

EEZHA MEHATHIN
MAZHAYUM THULIKALUM
(A collection of poems)

Author : M. I. L. Packooleer Thamby.

Publishers : Sennel Panniyaham,
M. P. C. S., Sammanthurai.

Printers : Catholic Press, Batticaloa.

First Edition: 22 of May 1983.

Price : Rs. 12/-

ஏகாத்திரியோ

புலவர் வணி

உலகம் விடுதலை புலவர்வணி

சாத்துக்கவி

மேசந்தரு மழைபால் மேவும் துளியீழ்

மேகம் தரும் மழையு மஃதேபோல் — மேகத்

ஞானிகள்டென் பார்வை தொடர்ந்தேன் பெரிதும்

களிகொண்டே னுள்ளம் கனிந்து.

தூயகத்தின் சிர்மை தரவேண்டும் சிர்திருத்தம்

ஆயபொருள் பலவும் ஆய்ந்தாய்ந்து — தூயவளம்

கொண்ட மகிழ்வும் குறித்த மனச்சோர்வும்

விண்டதமிழ் என்று விளம்பு

தும்பியெனத் தாவித்தொன்றும் பொருள் பக்கீர்ப்ப

தம்பி பசரும் தமிழ்க்கவியில் — எம்பி

கருத்துண்றித் தேரும் கருத்துப் பலவும்

திருத்த மாயுண்டு தெளி.

நூலாகி 3 X 3 நூலாக்கம்

அணிந்துரை

காளமேகம், ஈழமேகம். இருவரும் புலவர்கள். காளமேகம் தாயகத்தைச் சார்ந்தவர். ஈழமேகம் சேயகத் திற்கு உரியவர். இருவரும் ஆகவிகள்.

காளமேகம் மரபு வழிவந்த புலவர்; ஈழமேகம் கவிஞர். மரபுவழிப் பாவும் பாடவல்லவர். புதுமைக் கவிதைகளையும் சபையோர் போற்றும் வண்ணம் பாடுத் திறமை வாய்ந்தவர்.

சொன்மாரி பொழியும் பேராற்றலும் பொருந்தியவர். அகில இலங்கை முசிலிம் வாலிபர் இயக்கம் நடாத்திய பேச்கப் போட்டியில் முதற்பாரிசாகத் தங்கப்பதக்கம் பெற்ற வர்.

இந்தியத் தாயகத்திலே, காயற்பட்டினத்தில் எடுத்த அணைத்துவக முசிலிம் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பேரவையில் கவிதை இயற்றும் ஆற்றலுக்கும் சொல்வன்மைக்கும் சான்றுக ஈழமேகம் என்ற பட்டஞ் சூட்டப்பட்டவர்.

�ழமேகம் இயற்றிய பாக்கள் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தெரிந்து ‘‘மழையும் துளிகளும்’’ என்ற பெயரில் சம்மாந்துறை மக்கள் வெளியிட்டு வைக்கிறார்கள். இது ஈழமேகத்திற்கும், தமிழ்மொழிக்கும் சம்மாந்துறை மக்கள் காட்டும் பெருமதிப்பை எடுத்துரைக்கின்றது. நாங்களும் மகிழ்ச்சியடைவோமாக - போற்றுவோமாக!

இலகுநடை, சொற்கருக்கம், பொருட்தெளிவு, துள்ளற்பாணி, தெள்ளுதமிழ், உள்ளத்தைக் கொள்ளொள்ளும் வண்ணங்கள் இவையெல்லாம் பொலிந்து விளங்கும் இக் கவிதைத்தால் இருபதாம் நூற்றுண்டின் இலக்கிய வளர்ச்சி வரலாறு என்பனவற்றில் எடுத்தியம்பக்கூடிய தன்மை வாய்ந்தது எனக் கூறி ஈழமேகம் மேலும் மழுத்துளிக் கோடு அமைந்துவிடாமல், கர்ரமேகம் புகார்மேகமாகப் பாக்களையும் கவிதைகளையுஞ் சோன்மாரியாகப் பொழிய வேண்டுமென்றும் வாழ்த்துவோமாக.

வித்துவான் F. X. C. நடராசா.

இறைதுதி

மனுகர்யா மனவியூ சிருதாநுமிக கஷ்டமிக்கிஞ்சு
ஷாஷ்ட மாணா யாசின்து முன்னால் கஷ்டபண்ட மாலை
நடவ சிருதாநுமிக சிருதாநுமிக கஷ்டமிக்கிஞ்சு மனுகர்யா
நுக்கால ப்பப்ர்தா ப்புமிகோவி உண்டு இருாகுவ யா
ஆதியிறையே அருளே அருட்பீழம்பே
சோதிவடிவே சுருதியே — வேதமெல்லாம்
போற்றிப் புகழும் புவிகாவல் மன்னவனே
ஏற்ற கவியருளு வாய்.
ஒன்றுமிலர்க் குனியத்தின் ஒப்பற்றெருளிளிக்கே
என்று மழிவிலா ஈசனே — முன்றின்
மல்லிகையில் வீசும் மணமே அருட்கருளை
இல்லையோ ஏழை யெனக்கு.
அன்ட சராசரங்கள் அனைத்தும் படைத்தருளி
கண்டாய் கரும்பாய் கருச்சுலையாய் — என்றும்
நின்று நிலைகொண்ட நீதியே நெப்பே!
என்று மென்நாவிழுறைவாய்.

ஸ்ரீபாட்டு பெரிசெலி *

(நூல்கை)

ஏற்பாடு பெரிசெலி நூல்கை
ஏற்பாடு பெரிசெலி

வெளியீட்டுரை

*

குடும்பத்திற்கான வினாக்கள்

சமுத்தின் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஈழமேகம் அவர்களும் ஒருவர் என்பதை இன்றைய இலக்கிய உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளும். அத்தகு சிறந்த ஒருவரின் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதி ஒன்றை வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் எங்களுக்குக் கிடைத்தமை பெரும் பாக்கியமே.

கலை, இலக்கியம், கல்வி சார்ந்த துறைகளில் கவனஞ்சு செனுத்துவதும் கூட்டுறவின் பாற்பட்டதே என்பதை மனதிற் கொண்டு, இப்புதிய முயற்சியில் எமது சம்மாந் துறைப்பற்றுப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் 'செந்தெல்' வெளியீட்டுப் பணியகம் இம்முயற்சியிற் காலூன்றியுள்ளது.

எமது இந்த முதல் முயற்சியின் வெற்றியேதான் இதுபோன்று தொடரும் முயற்சிகளுக்குப் படிக்கல்லாக அமையும். எனவே, இலக்கிய ஆர்வலர் மட்டுமல்லாது கூட்டுறவில் நம்பிக்கை கொண்ட அனைவரும் இம் முயற்சிக்கு மனம் நிறைந்த ஆதரவினை நல்கவேண்டும் என அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தினை எமக்கு அளித்த நாவலர் எம். ஐ. எல். பக்கீர்த்தம்பி (சமுமேகம்) ஜே. பி. அவர்களுக்கு எம் உளமார்ந்த நன்றிகள்.

ஐ. ஏ. ஐப்பார்

(தலைவர்)

சம்மாந்துறைப்பற்று ப. நோ. கூ. ச.

சம்மாந்துறை.

சமர்ப்பணம் இந்நால்
என்பிரிய அன்னைக்கு.

முத்தே மணியே முதிர்விலா மாமகுந்தே
இத்தரையி வெளையீன்ற என்தாயே — நித்தறித்தம்
பாதன் சிரமேற் பணிந்தேனேன் தாயே
ஓதும் சவிதை உனக்கு

பொன்னை யிறைத்துப் பொற்கலசப் பாஹூட்டி
என்னை வளர்த்த என்தாய்க்கு — இந்நாலே
காணிக்கை யாக்கிக் கவியிழ மேகம்நான்
பேணிப் பொழியு மழை.

ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿ ಪಂಚಾಪರ್ವತ
ಕುಹಳ್ಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಪ್ರಾಯ

ಉದ್ದೇಶವಾದ ನಾನಿತಿಗಳಿಗೆ ಯವಿಣಿಯ ಅರ್ಥಾತ್
ಯಾವುದು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿ — ಯವಿಣಿಯಾದ ದ್ವಾರಾ ನಿರ್ಣಯಕಾರಿ
ಯವಿಣಿ ಸಂಖರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ತ್ರಂಜಿಗಾಗಿ
ಅಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿ ಸಂಖರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಅಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿ ಪಂಚಾಪರ್ವತ ಪಂಚಾಪದಿ ಯವಿಣಿಯ
ಅರ್ಥಾತ್ — ಶ್ರೀಮಂತಾತ್ಮಂತ ಇತ್ಯಾಗಾದ ಯವಿಣಿಯ
ಕಾಣುವಂತಹ ಯವಿಣಿಯ ಸಂಖರಿತ ಕಾಣುವಂತಹ ಯವಿಣಿಯ
ಯವಿಣಿ ಯವಿಣಿಯ ಪರಿಪ್ರಾಯ

முன்றேடு மலிதநுக்குப் போன்றை போந்துக்கேரும்

— பாவலர் பவீல் காரியம்பர்

நீங்கள் பிறந்தவுடன் - உங்கள்

பெற்றேர் மகிழ்ந்திருப்பர் !

நாங்கள் மகிழ்ந்தின்று - உங்களை

நயந்து ரஸிக்கின்றேம் !

வாலிபப் பக்கீர்த்தம்பி - அன்று

வலம்வந்த போதே மக்கள்

நாளைய நாவலர்தான் - என்றே

நம்பிக்கை பூத்திருந்தார் !

ஆசிரியரான போது - நாங்கள்

அன்புடன் அறிவு பெற்றேம்

ஹாளியத் துளிகள் சேர்ந்த - கலை

அம்சங்கள் ஜீரணித்தோம் !

பேனுவைப் பிடித்தபோது - எங்கள் பாலை

பேரபி மானம் பெற்றீர் !

தெனுன் பிரசங்கத்தால் - இந்தத் தோழி அடிய

தேசம் மகிழ்ந்த தையர் !

தாவளப் பரிக்பெற்றீர் - அதனால்
நாங்கள் மகிழ்ந்திருந்தோம்
யாவளம் பெருக்கி நின்றீர் - அதைகள்
பதிக்கப் பெறும் ஒருநாள் !

— சம்பந்தமாக விடையீடு சொல்லாத ஒரு பாடம் —

சமுத்தின் பெருமை தன்னை - அன்று
இந்தியா கொண்டு சென்றீர் !
கோலத் தமிழ் மழையை - மேகம்
கொணர்ந்த தாய் அவரை வென்றீர் !

காயல் பட்டணத்தில் - நீங்கள்
கவிமழை பெய்க்கூவிலே
நேயமாய் சமுமேகம் - எனும்
நாமத்தைப் பெற்று வந்தீர் !

அறவழிக் கீதமெனும் - நூலீல்
அழகுறக் கோத்த போதும்
உரைமலர் என்னும் நூலீல் - நீங்கள்
உவந்தளித் திட்ட போதும்

சம்மாந்துறை என்றில்லா - மற்றச்
சுகல ஊர் மக்கள் தாழும்
செம்மையாய் வாழ்த்தினார்கள் - உங்கள்
சேவையைப் போற்றினார்கள் !

உலகம் தரம் அறியும் - உங்கள்
உள்ளத்தை யாம் அறிவோம் !
பழக இனிமை தரும் - லழிதப் பண்புக் கொள்ள தெரிவோம் !

எழுத்தாளர் நாங்கள் என்றே - இந்த
எழில் விழா எடுப்பதற்கும்
எழுதுகோல் பிடிப்பதற்கும் - நீங்கள்
எடுத்துக் காட்டாக நின்றீர் !

நன்றி மறவாச் செயலாய்த் - தங்களின்
நவவுகள் போற்றி இன்று

பொன்னுடை போர்த்துகின்றேயும் - நெஞ்சும் பு
புளகித்து வாழ்த்துகின்றேயும் !
வாழிய ஈழமேகம் - கலைகள்
வளர்க இவ் வையமெல்லாம்
வாழிய கலை படைப்போர் - மக்கள்
வாழ்க்கை சிறப்புறவே !

[ஈழமேகம் அவர்களின் ஜம்பது வயது
நிறைவெயாட்டி 6-5-1973ல் சம்மாந்
துறை எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய
பொன் விழாவின்போது பாடிக் கையளிக்
கப்பட்ட கலைதை]

ஏவோப சுந்தர ஒரே சுப்பிராமணிய சுந்தராஜாராஜா
* என்கிடப்பட்ட சுந்தர காலைகளில் சுந்தரி நா
கலைப்பாட்டிய சூரை முறையைப்படித் தூக்கியகுடி நூலை
நிறுவுகிறோம் சுந்தரி சுந்தரிக்கு முன்தே நாலையை
நிறுவுகிறோம் பிற்கும் சுந்தரி நாலையை
நிறுவுகிறோம் சுந்தரிக்கு முன்தே நாலையை
நிறுவுகிறோம் சுந்தரிக்கு முன்தே நாலையை

நடவடிக்கை - முனிசிபல் சபைக்கும்
உத்தரவழியில்லை என்று ஒரு விதிப்
உங்களுடன் சற்றுநேர்!

நடவடிக்கை - சபையின்மீது மாநாடு இல்லை

நுழை இலக்கியம் என்ற ஆழிய சாகரத்தில் என்னை
யும் ஒரு துளியாக இனைத்துக்கொள்ள எனது இந்தக்
கவிதைகள் காரணமாக அமையின் நான் பேருவ கை
கொள்வேன். ஆத்ம ஞானிகளும் காவியச் சிற்பிகளும்
அலங்கரித்த, நீண்ட பாரம்பரியமும் வரலாறும் படைத்த
தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எனது படைப்புக்களையும்
சேர்த்துக் கற்பணிபணிப் பார்ப்பது தன்னடக்கமாகாது
என்ற உண்மைக்கு அப்பால் நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்
என்பதுதான் அப்பட்டமானதாகும். எனது இம்மகிழ்ச்சி
யானது நியாயமானதா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பணியை
ஆய்வாளர்களின் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

**ஆரம்ப காலங்களில் மேடைப்பேச்சு, வானேவிப்
பேச்சு என்பதூன் என் இதயவான் தூறிய திவலைகள்.
ஏனோ தெரியவில்லை - எனக்கே புரியவில்லை... எனது ஆர்
வத் தீபானது அளவுகடந்து சென்றது. அதன் விளைவுதான்
இக்கவிதைகள் என்னாம்.**

எழுத்தாளன் மனச்சாட்சியின் குரல் என்று யாரோ
ஓர் அறிஞன் சொன்னதுபோல் நான் கண்டவற்றை,
எனது இதயத்தை நெருடியவற்றை, என் மனச்சாட்சிக்கு
சவாலாக நின்ற சங்கதிகளை உங்கள் உணர்ச்சிகளுக்குத்
தர எண்ணினேன். இதில் வெற்றி தோல்வியின் முக்கி
யத்துவத்தைவிட எனது உணர்ச்சியை, அந்த உணர்ச்சி
யால் எழுந்த தார்மிக ஆவேசத்தை வாசகர்கள் புரிந்து
கொள்ள முனைவதையே எனது அங்கலாய்ப்பாகக்கொண்டுள்
வேன்.

எனது ஊர் இயற்கையாகவே மருத நிலத்தாற் குழப்பட்டது. எனது ஊரைச் சுற்றி எப்போதுமே பசிய வயல்வெளிகளைக் காணலாம். இந்த இயற்கையமைப்பு என்னை எந்த அளவுக்குக் கவர்ந்ததோது இங்கு வீசும் வெங்கானந் கோடையும் அந்த அளவுக்கு என்னைத் தாக்கிற்று. பயங்கரமான கோடையும் அதனால் ஏற்படும் தண்ணீர்ப் பஞ்சமூழ் தாய்க்குலம் தண்ணீருக்காகக் கண்ணீருடன் குடம் சுமக்கும் காட்சியும் என்னிதயத்தில் எரிமலையை வெடிக்கசெய்தன. அதனால்தான் எனது முதற் கவிதையே “மழை வளம் வேண்டும் அல்லாஹ்” எனப் பிறந்தது.

சரித்திர காலத்தில் தமிழ் மொழியை சங்கம் வளர்த்தது. எங்களுக்கில் தமிழ்க்கவிதையைப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் வளர்க்கிறது. இலக்கியத்தில் இப்படியும் ஓர் ஒற்றுமையா? எனது கவிதைகள் புத்தக உருவைப் பெறுவதைவிட அதிகமான மகிழ்ச்சியைத் தருவது கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒரு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட முன்வந்தமையாகும். இதனை ஓர் அசாதாரண நிகழ்ச்சி என்றும் குறிப்பிடலாம். தொடர்ந்து இப்பணி நடைபெற என்கவிதைகள் ஊற்றுக்கண்ணாக அமையின் அதை ஒரு பெரும் பேரூக்கக் கருதுவேன். இந்தவகையில் சம்மாநத்துறைப்பற்றுப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க இயக்குனர் சபைத் தலைவர் ஜனாப். ஐ. ஏ. ஐப்பார், பொது முகாமையாளர் ஜனாப். எம்டி ஐ. ஏ. ரஷாக், உப தலைவர் ஜனாப். எம். எம். ஹாமீது வெவ்வை மற்றும் இயக்குனர் சபை உறுப்பினர் ஆசியோருக்கு என் நன்றிகள்.

மற்றும் இந்நாலுக்கு காத்துக்கவி வழங்கிய புலவர் மணி ஆ. மு. ஷர்புத்தீன் அவர்களுக்கும் அணிந்துரை வழங்கிய என் ஆசிரியர் வித்துவான் எப். எக்ஸ். ஸி. நடராசா அவர்களுக்கும் நான் கடப்பாடுடையேன்.

இதில் வரும் கவிதைகளில் அநேகமானவை பத்திரிகைகளில் வெளியானவையும் வானேலியில் ஒவிபரப்பப்

உள்ளே ...

பக்கம்

1.	கண்ணே கதவு திற	1
2.	மதினு முனவ்வரு	3
3.	அன்புக்கடலாக ஆக்கிலிட்ட நாயகமே	4
4.	உன்மையாய் நீயாரம்மா?	5
5.	வேர்வைக்கும் உண்டோவிலை	8
6.	கண்ணீரே தீயாய் மாறியோ விழுமா	10
7.	நடிப்பதுதான் மீலாது விழாவா?	12
8.	இழிகுணம் மாருதோ உலகைவிட்டு?	14
9.	காயலீக் கேட்குதே சமுமேகம்	16
10.	பெருமை காண்பதே பெண்ணினால்	20
11.	கடன்பட்டார் நெஞ்சம்	22
12.	சட்டமே வெந்ற தொப்பி	25
13.	எழிலரசி பாத்திமா	27
14.	எச்சரிக்கையாய் வாழ் இனி	29
15.	கல்லிச் செல்வம்	31
16.	ஞானப்பழம்	37
17.	அப்பலோ ஹூண்டா வண்டி	39
18.	மகனுல் கிடைத்த மதிப்பு	41
19.	சம்மாந்துறை எங்களுரோ	43
20.	புன்னகைக்கு என்னவிலை	45
21.	தேனீரும் செங்குருதியும்	47
22.	பெருநாளிற் குடிபுகுந்தான்	49
23.	வாழுமே வையம் இனி	52
24.	தொழுஷையின் மகத்துவம்	54

25.	நம்பியேன் கெட்டோம் ஜயா !	60
26.	அல்லா தந்தான் ஒரு வெள்ளிக்காசு	62
27.	உமிகுத்திக் கைநொந்த உரிமை	64
28.	வரிசை மிகுந்துள்ள மக்கானிலே	66
29.	கல்லும் சொல்லாதோ கவி	69
30.	பொற்பதக்கம்	71
31.	காற்றிற் பறக்குதல !	73
32.	நாயும் சிரிக்கிறது	75
33.	கண்ணீரை ஓட்டுகிறேன் கவிதைமூலம்	77
34.	புலிவேங்கை வாழ்காடு போதுமப்பா !	80
35.	புலமை தந்த பதுமை	82
36.	ஆனந்தம் பொங்கிடுமே	83
37.	நாடே கடைசிக் கதி	84
38.	வெயில் நெருப்பு	85
39.	மழைவளம் வேண்டும் அல்லாஹ் !	86
40.	ஓயாத நாவளம் தாருமையா !	88
41.	போதும் உங்கள் எவ்வளம்	89
42.	நாவிட்டிய சிருத்திரா	91
43.	கூடு சூரை சிருத்திரா	93
44.	மாநிக்கு கிரிவிரா	95
45.	ஏழுப்பாகாஞ்	97
46.	நாவின நாங்காருடி சுவரிமா	99
47.	பரிசிய கட்டுமதி ச்சுலை	101
48.	* ஆகாஶம் உணந்தாயமா	101
49.	வீசிகாங்கா ஆகாஶகாங்கா	103
50.	ஏழுகிருக்கும் ஏழுகிருவி	105
51.	நாகந்துபுமது ஏழுகிருவி	107
52.	கீழு யெலை யலியூரம்	109
53.	யினாக்குவ சுப்பிரகாராடி	111

கன்னே கதவு திற.

*

சங்கே கடற்கரையே சாதிலிங்க மாமருந்தே
அங்க மெல்லாஞ்சிவந்த அழகியே — தங்கத்தின்
வண்ணைச் சிமிழே வடிவே கலையழகுக
கன்னே கதவு திற.

வாழைக் குருத்தே வைரநகைப் பெட்டகமே
தாழிக்கு நெய்யேதயிரே — ஏழைக்கு
உண்ண வுடுக்க உதவுகின்ற சத்திரமே
கன்னே கதவு திற.

மான்விழியே முத்தே மணியே பழச்சாரே
குன்விழுந்த வில்லே குடிநீரே — தேங்கதலி
வண்ணப் பழமே வருக்கைப் பலாச்சளையே
கன்னே கதவு திற.

முந்திரியம் பழமே முழுநிலலே கற்கண்டே
சிந்தை கவர்ந்த சேயிழையே — கந்தரியே
என்னில் அடங்காத இனபமே எனதோழி
கன்னே கதவு திற.

தென்றலே காவே தெவிட்டாத வாசகமே
முன்றில் பழுத்திருக்கும் முக்கனியே — என்றைக்கும்
உண்ணைமறந்து உறங்கே ஞெருகாலும்
கன்னே கதவு திற.

தோடம் பழமே கணகாத்த மாதுணியே
வாடா மலரே மதுகரமே — குடிவரும்
விண்ணே ருடுக்குலமே மெய்யன்பே யென்னிதயக்
கண்ணே கதவு திற.

தெரிக்குமால் கண்ணோ யிரிந்தும் கண்ண
குடிக்கும் — யிரிக்குமால் கண்ண
பர்க்கு மரத்து விரிபாணியே தேனூறும்
பூக்குலையே அன்பின் பிறப்பிடமே — நோக்கரிய
விண்ணே ருடுக்குலமே மெய்யன்பே யென்னிதயக்
கண்ணே கதவு திற.

தெரிக்குமால் குடிக்குல க்குபால
தெரிக்குமால் — தெரிக்குமால் குடிக்குல
யிரிக்கும் கீர்த்து கண்ணோ
.அடி நூத கண்ணோ

தெரிக்குமால் குடிக்குல குடிக்குலமால
கிடைக்குல — தெரிக்குமால் குடிக்குலமால
யிரிக்குமாலைப் பகலக்குல யிருபு பின்னால்
.அடி நூத கண்ணோ

தெரிக்குமால் குடிக்குல விழுபு விழுபு குடிக்குமால
யிரிக்குமால் — யிருக்குமால் குத்துக்கை குத்துக்கை
பூக்குலை விபாலை குத்துக்கை குத்துக்கை
.அடி நூத கண்ணோ

யிரிக்குமால் குடிக்குல குடிக்குல குடிக்குல
பதுக்குலை — யிரிக்குமால் குத்துக்கை குடிக்குமால
பதுக்குலை குடிக்குல குத்துக்கை
.அடி நூத கண்ணோ

மத்தீ முனவரு.

*

எம்பெருமான் மணகமந்து கற்சமந்து
 இயல்பாக அமைத்துள்ள புனிதவீடு
 உம்பருநை வான்க்கை விடவும் மேலாம்
 உயர்புகழும் மாமதினு நபவிதன்னை
 தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை எமக்களித்த
 தற்பரனை ஒருபோதும் மறக்கேலாது
 எத்தனையோ ஆயிரம் கொடிமக்கள்
 இரங்கியழு சின்றுர்கள் அன்புமீறி

சிசையெல்லாந் தெரியாமல் அலைந்தமக்கள்
 சேர்ந்துமிக நெருக்கமாய் அன்புபொய்க
 அசையாத தீனிஸ்லாம் கொடியின்கீழே
 அணிசேர்ந்து பெருமை கொளச்செய்த பூமான்
 நபிகளுக்குள் முத்தாக அவதரித்து
 நல்லருளைப் பெற்றநடி கோமான்தன்னை
 கசிவோடு வரவேற்றுக் கண்ணீர்சிந்தி
 கணிந்துருகிப் புகழ்டுத்த மதினாவன்ஞே!

உலகெல்லாம் இஸ்லாத்தின் புகழ்மணந்து
 ஒய்வின்றி வீக்கின்ற நறுமணத்தை
 கூறுதற்கு ஏலாதே வாயினுலே
 குபிரழித்து சிடிவுற்ற குணக்குண்றன்ஞே
 பங்கலையும் ஒன்றுகிப் பெருமைபெற்ற
 பண்புசெறி அல்குர்ஆன் புகழ்பரப்பி
 ஒளிகான்ற நபியுல்லா பெருமைதன்னை
 ஒதிநிற்கும் மாமதினு முனவருவோ

அன்புக்கடலாக ஆக்விட்ட நாயகமே!

காசக்குடல் விற்கும் கணிகைதான் என்றாலும்

ஆசிக்கும் சமவரிமை அவளுக்கும் உண்டன்றே
நேசிக்கும் தாய்க்குலத்தை நிசராக ஆதரித்தால்

நூசிக்கத் தேவையில்லை துரையென்றால் துரைச்சாமி
ஆதத்தின் விலா எலும்பில் அமைந்தாலும் ஹவ்வாக்கு
சரியான சுதந்திரங்கள் தனிவழக்க வேண்டுமெப்பா
ரசித்துரத்தி இழிவாகத் தள்ளாமல்
வாசமலர்களவர் வரிசையிடம் உண்டவர்க்கு.

பெண்பிறந்தால் அன்று பேயாய் மதித்தார்கள்

பெண்ணையொரு கண்ணைகப் பேணல் கடமையன்றே
இக்கொடுமை தன்னை எம்பெருமான் கேட்டதுமே

நெக்கு நெக்காக நினைந்துருகி அழுதார்கள்
பக்குவமாய்த் தன்வயிற்றிற் பாவித்து ஈன்றெடுத்த
பெட்டகத்தை உடைத்தல் பேடித்தனமன்றே
அட்டதிக்கும் சமவரிமை அளித்து மஜிஹாமல்
மட்டரகமாக மதித்திடுதல் கூடாதே.

பதறப்பதறப் படுகுழியில் உயிரோடு

புதைத்த கொடுமைகளைப் புண்ணியனுர் எம்பெருமான்
கேட்டுத்துடி துடித்துக் கேவியமுதார்கள்

அத்தகைய கொடுமை அன்றரடி நாட்டினிலே
மெத்தவிருந்த வேதனையை நாமகேட்டால்

துடிதுடித்துப் போவோம் தூளாய்விடும் மனது
அக்கொடிய நாட்டை அன்புக்கடலாக

ஆக்கிவிட்டாரெங்கள் அழுகு நபி நாயகமே!

உண்மையாய் நி யாரும்மா?

நெற்றியிற் சுமந்த முத்தை
நின்வயிற் றறையில் வைத்து விடப் — பாலீஸு
பத்திரப் படுத்தி யென்னை
பாதுகாத் தளித்த தாயே — உண்மையாய் நி யாரும்மா?

தத்து நடை வண்டியிலே
தள்ளி யென்னைவைத் தலைத்தென் வாலியுபவி
உச்சியிலே மோந்தபடி
ஒட்டிவந்த சாரதியே — உண்மையாய் நி யாரும்மா?

பெற்றபோது — சாவலயே
பொதென மதித்திட
அத்தனைக்கும் பாடுபட்ட
அன்னையே நி யாரும்மா — உண்மையாய் நி யாரும்மா?

மலையடைத்து மணியெடுத்து
மாதிரிச்சு என்னைநீ
உலையிலிட்ட தென்மெழுகாய்
உருகியீன்ற அன்னையே — உண்மையாய் நி யாரும்மா?

வாட்டிலுன்னைத் தனியவிட்டு வரித்தீவ காலையை
மற்றவர்கள் வீடுசெல்ல குளிச்சாரி ஏந்திச்சுவை
கூட்டிலுள்ள கிளியைப்போல் வாய்வெங்கூ
குளியிழு தாயும்மா — உண்மையாய் நி யாரும்மா?

கண்துடைத்தென் முக்கெடுத்து
காலமியை நீ கழுவி
புண்துடைத்து உச்சிமோர்ந்து
பூரித்திட்ட தாயம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

கலசமுலீஸ்ப் — பாலீஸ்யூட்டி
கல்வியும் அதிற்கலந்து
புளிநகத்தை மாலீஸ்யிட்டுப்
போட்ட வீரத் தாயம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

போர்முளைக்கு வாளையீந்து கும்பாம்புப்பு சிங்க
போமகனே என்ற உன் புதுக்காவறி கரிமீலீ
காலெடுத்தென் கண்ணில்வைத்து
காட்சிதரு வாயம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

மார்பி லொரு வீரன்வந்து
மாட்டிவிட்ட ஈட்டியை
கார்முகிலே நீ யிழுக்கக்
கனவுகாணு வேணம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

வீரத்தாயார் பரம்பரையில்
விறுகொண்ட அன்னையுன்
பாதமென்கிரஞ்சுமக்கும்
பாக்கியமென் நாளம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

மனிதனை மனிதனே
வணங்கவிறை சொல்லினால் உண்மையாக
உண்மையாக உளைவணங்கியபோதிலே உயிர்விடுவன் தாயம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

அன்னையும் பிதாவுமே
 முன்னறிந்த தெய்வ மென்று
 உன்னைமுந்தி யோதிய
 உத்தமியும் தாயம்மா — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?
 விடுமிகுங்கு விடுமிகு முழகியாக்க
 விடுமிகுங்கு — விடுமிகு விடுமிகுங்கு
 அறபு நாட்டின் மீதிலுள்
 அழகுபாதம் பட்டதை விடுமிகுங்கு ரூபி
 மன்னைறபு — நாடுமே
 மாட்சி பெற்றுயர்ந்ததே — உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

விடுமிகுங்கு — விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு
 தந்தை — பாதம் — உன்னையோ விடுமிகுங்கு
 தலிக்க — விட்டலைந்ததை விடுமிகுங்கு
 ஆண்டவன் உணர்ந்ததால்
 அன்புவெள்ளம் பாய்ந்ததே! உண்மையாய் நீ யாரம்மா?

விடுமிகுங்கு — விடுமிகு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு

விடுமிகு விடுமிகுங்கு விடுமிகு விடுமிகு
 விடுமிகுங்கு — விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு

விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு — விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு
 விடுமிகுங்கு விடுமிகுங்கு

வேர்வைக்குமுன்டோ விலை?

*

குதர்ப்பனியும் குளிரும் குளிர்காற்றும்
சாதிமழையும் சலசலப்பும் — தோதிடினும்
போர் வையகற்றியுமெப் போகின்ற பாட்டாளி
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

தந்தம் நடுநடுங்கத் தாடை கிடுகிடுக்கக்
கந்தையுடுத்திக்களிப்பெய்த — சொந்தமுள்ள
ஆர்வத்துடிப்போ டலைந்துழைக்குமுன்
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

கோழி சிறகடித்துக் காவியெழுப்பிவிடத்
தோழியெழுந்துசடு சோருக்க — மேழிநுளிக்
கூர்வைக்கக் குளிரும்பு கொள்ஞூழுன்மேளி
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

காணோ இரண்டும்களிறுநடை போடத்
தோளிலே சோற்றுமுடி தொங்கிவர — நாணைவந்து
பார்க்கும் வயற்போடி பாசங்கிடைக்குமுன்
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

பாளித்தயிரன் பண்ணுக்கி நிலிதைத்த
காளி விளைந்தகதிரழைக — கான்பதற்கு
ஆர்வங்கொளுன்றன் அரிவை பிறைநுதலின்
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

தங்கக்குலைமுற்றிச் சாய்க்கிராய் முத்துகளாய்
அங்கஞ்சிவந்தே அலீவீச — எங்கெங்கும்
போர்த்திரண்டு பாலேறப் பூரிக்குமுன்னுதவின்
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை

கூனிரும்பு வாள்கொண்டு கொய்தகதிர்ச் சூட்டை
வானுயரவைத்து வடிவாக்கிப் — பேணிப்
போராட்த்து நெல்லேற்றும்போது சிந்தமுன்னுடவின்
வேர்வைக்குமுன்டோ விலை?

பூப்பத்தாவி கிழுகைப்பூப் பக்குவங்க
பொன்னியெ குவிபதி சிருநீண்டுப்பிள்ளை
நூப்பாக்குதிரி யானிஸ்வீல்வி ரூப்புவங்க
ஒடுக்கிணங்க பக்குவங்க சிங்கே
கஷ்டாக்குாடி கூட்டும் கிழ்சை குஷ்டாக்குாட
கிழ்சைக்காவி காங்கிரை சிருநீண்டு
மழுக குஞ்ச சாந்தாபி சங்காவாவி
நாங்கீவி பங்கைப் பழுந்தாரா சங்கிரிஸாபி

நாங்கீவுக்கா சிருநீண்டுவத்தாவி சங்காவாக்கு
குஞ்சுகை குஞ்சுபவிதி குமிகை
நங்குபைகு நாங்கீவு குஞ்சுகைக்கு
நாங்கீவுக்கா சிருநீண்டு விருந்து
காந்தாக குஞ்சுவாக்கு கீஞ்சுக்கி
கீஞ்சுக்குாடு கீஞ்சுக்குமிகு பாந்தாக்கு
பாந்தாக்குாடு காந்தாக்குமிகு காந்தாக்கு

கண்ணிரே தீயாபாய் மாறி...!

வருத்தமான சொல்லுதலை அடிக்காட்டுவது
கல்வி முறையிலே நிறுத்தப்படுவது
கல்வி முறையிலே நிறுத்தப்படுவது

இரும்புருக்குக் கோடரியால் கத்திவாளால்
எண்ணற்ற காட்டுமரம் தனியழித்து
உருப்படியாய் நிலங்கண்டு வேர்ப்பிடுங்கி
உச்சி பள்ளம் மேடுகளை மட்டமாக்கி
வரம்புகட்டி வாய்க்காலால் நீரையோட்டி
வளமாகச் சேருக்கி நெல்விதைத்து
பரம்பரையாய்க் குடியிருந்த பாட்டாளியை
பதர்க்கடையாப் ஒதுக்கிவிட்டார் பரிதாபம்மே

எங்களுடை பரம்பரையின் சொந்தப்பூமி
எங்களிடமுண்டுறுதி பேயிற் தெல்லாம்
உங்களுக்கு வேலையில்லை இந்தநாட்டில்
ஒடுங்கள் எங்களுடை மண்ணைவிட்டு
என்றித்துத் துரத்தி விட்டுச் சொகுசாயந்த
ஏழைகளின் பூமிகளைச் சொந்தமாக்கி
போடிமகன் போடிநான் என்று கூறும்
போக்கிரிகள் வரலாற்றுப் புதுமை கேண்மோ

அந்தமண்ணைச் சொந்தமண்ணைய் எண்ணி வாழ்ந்தோர்
ஐயகோ இப்பொழுது ஆருமற்று
குந்துதற்கும் இடமற்றுக் குடியிருக்க
குடிசையுமே இல்லாமல் வாழுவோரின்
இந்தநிலை தனிக்கண்டும் உதவிடாத
எம்முடைய தலைவர்களை எண்ணுங்காலை
பந்தமென ஏரிகிறதே ஏழையுள்ளம்
பரிதாபம் யாரிடத்திற் பகருவோமே

காடுவெட்டி வேர்பிடுங்கிப் பாடுபட்டு
 கழனிகளாய்த் தோட்டமதாய் ஆக்கின்ட்டு
 நாடுவிட்டு ஏகுவதை எண்ணியெண்ணி
 நாப்பிளக்க விமமி அழுகின்ற மக்கள்
 ஒடிவிட வேண்டுமென ஆணையிட்டால்
 ஒப்பாரிவைத்து அழும் பிள்ளை சூட்டி
 ஆரிடத்திற் கையேந்தும் ஜயகோவே
 ஆகுமோ இக்கொடுமை ஆஞ்வோரே!

ஏழையழும் கண்ணீரே தீயாய்மாறி
 எரியாதோ 'மேதினமே!' இந்த நாட்டை
 கோழைகளாய்க் கதிரைக்குப் பாரமாக
 குந்துதற்கோ உங்களையாம் அனுப்பிவைத்தோம்?
 வாழையடி வாழையாய் வாழ்ந்த மண்ணை
 வல்லவனே எமைப்படைத்த சமுமண்ணை
 ஆஞ்கின்ற ஆட்சியே நீதியெங்கே
 ஆழ்கடவில் முழுகிற்றே — அறியேன்யா!

அட்டைகளும் என்னுடலைத் தீண்டிடாது
 அகன்றுவிடும் பரிதாபம் என்று சொல்லி
 இட்டவயல் மேட்டினிலே கட்டிவைத்த
 என் விட்டில் அவன் சொகுசாய்த் தூங்குகின்றான்
 கட்டவொரு முத்துண்டோ கவளச்சோரே
 கடைசிவரையில்லாமல் நாங்கள் வாடும்
 பட்டியலை அறிந்துள்ள ஆட்சிமன்றம்
 பகட்டினிலே வாழுவதை அறியேன்யா?

நடப்பநாம் மீறு நமி விழவா...?

நபி பிறந்த பொன்னியா எங்களுரில்
நாங்களெல்லாம் கர்ப்பா கண்டவீரர்
பெருநபிக்குப் பெருவியா எடுக்கப் போகிறோம்
பேச்சாள வீரர்களை அழைக்கப்போகிறோம்
வரவேண்டும் நீங்களங்கே முழுங்கவேண்டும்
மறுமலர்ச்சி மழையாகப் பொழிய வேண்டும்
எனவேண்டி அழைப்பொன்றை நிட்டிவிட்டு
ஏகின்றூர் வென்தொப்பி வேஷத்தோடு

சரியென்று அதைநம்பி வஸ்ஸிலேறி
சங்கையொடு மீலாதுக் களம் புகுந்தால்
வாங்க ஹபிப் என்கிறது வேக்ரூர் கூட்டம்
வந்தழைத்தோர் அங்கில்லை புதுமுகந்தான்
பள்ளியெங்கே என வினவித் தொழுச்சென்றுலோ
பங்கறையும் கிழுக்கனும் தூங்குமங்கே
வண்ண விழாக்குமுவாரோ யாருமில்லை
வாழ்க்கையிலும் பள்ளியவர் கண்டதில்லை.

அப்பாடா என்றலுத்துத் தொழுதுவிட்டு
அசந்திருக்க விடமாட்டார் அழைத்திழுப்பார்
எப்படியோ வந்திடுவார் மற்றுமுள்ள
எழுச்சி மிகு பேச்சாளர் பெரியாரெல்லாம்
அன்றைக்கும் தலையிலே தொப்பிபோர்டா
அடுக்கு மொழி மன்னர்கள் அமரும் கோவல்
பன்றிவால் மீசையொரு சிரட்டைபோன்று
பள்பளக்கும் கிளின்ஷேவுப் பேச்சாளர்கள்.

முத்திரமே கழுவாதோர் கிப்லா எந்த
 மூலையென்றே தெரியாத பிரசங்கிகள்
 ஆர்த்தெமுந்து அடுக்குமொழிக் குயவனுக
 அண்ணலென்றும் நபியென்றும் அறிவிட்டு
 வார்த்தோட்டைக்குடம் போல அலுப்புத்தப்பட்
 வந்தமர்ந்து வேர்வை துடைத்திட்ட பின்னர்
 நாத்திகமாய் வெண்சருட்டை உதுகூவவ
 நாற்காலி வெறுக்கு மட்டும் அமர்ந்துகொள்வார்.

ஆட்ருப்பர் ஒரு கூட்டம் போத்தல் கஞ்சா
 அபின் கரைப்பு சாராயம் பிரண்டி கள்ளு
 ஏடறியாய் பேச்சாளர்களுக்குணவு மற்றும்
 எழுச்சியொடு உபசாரம் பிரம்மாதந்தான்
 வாடகைக்காய் வந்தபேச் சாளரெல்லாம்
 வழியனுப்பி விட்டபின்னர் மேடை கட்டி
 நாடகம் கூத்தோடுகும் மாளம் போட்டு
 நடிப்பதுதான் மீலாது நபி விழாவா.

ஆலிமுக்கும் தாடியில்லை கிளின் ஷேவுதான்
 அவர் தொப்பி சட்டைக்குள் அமர்ந்துகொள்ளும்
 கோலமயிற் கூட்டமோ பர்தாவின்றி
 குமிழ் சிரிக்க வாலிபர்கள் கண்ணற்பேச
 ஏலத்தில் ஹிப்பிகளும் கூத்துப்போட
 எக்காளச் சிரிப்புகளோ வானைமுட்ட
 ஆலமெல்லாம் புகழ்ப்படைத்த நபியுல்லாவின்
 அழகு விழா இதுதானே அறிவுளோரே.

பூதை நூதை சுல்தானை டூதை
 டூதைக்குப் பூதைக்கு டூதை
 டூதை பரிசுப் பூதை டூதை
 டூதைக்கு பூதைக்கு டூதை

இற்கும் மருதே உலகவிட்டு?

புளிகள்னஞ் சாராயம் கஞ்சா அபின்
 போதையில் உலகமே சுற்றியோட
 தனிகூட மரியாதை அற்ற ஜென்மம்
 துறைபோல நடந்தாலும் தோவியென்று
 தெளிவாக வேதநூல் மட்டுமென்ன
 தெய்வமே கூறினும் நேரில் வந்து
 இழிவான நரகோடை தெடுகின்ற
 இழிகுணம்மாருதோ உலகவிட்டு.

குடிவெறி மண்டையில் ஏறிவிட்டால்
 குணமெல்லாம் மாறுமே மூனைகெட்டு
 அடிதடி அல்லோலம் அங்குமிங்கும்
 அவமானந் தெரியாமல் ஆடிப்பாடி
 உடையுமே யில்லாமல் மனைவி மக்கள்
 ஓப்பாரி வைத்தழ ஒலமிட்டு
 மடையளைப் போலவே சூச்சறபோ
 மரியாதை போகுதே அவளைவிட்டு.

மதிகெட்டு உடல்கெட்டு மானங்கெட்டு
 மனிதனே மிருகமாய் மாறிக் கெட்டு
 விதிகெட்டும் வினைகெட்டு வேஷங்கெட்டு
 விண்ணார்ந்த புகழ்கெட்டு வெட்கங்கெட்டு
 கதிகெட்டு நிதிகெட்டுக் கவலை கெட்டு
 கண்கெட்டு அலைகிறூர் புத்திகெட்டு
 பதிகெட்டட் குடியினுற் பண்பே கெட்ட
 பாவங்கள் மாறுமோ உலகவிட்டு.

அனுவையே ஆராயுமாற்றல் பெற்றேம்

ஆகாயவீதியிற் பவளி வந்தோம்
மனுவிலே மேல்சாதி விஞ்ஞான மெம்

மதியிலே தவழுமே வாய்மை யுண்ணை
துணிவிலே சிங்கேறு தூயவுள்ளம்

துரைகளே நாமென்று கறுவோரும்
பின்னியான கள்மது போதை யுண்ணும்

பேதமை மாருதோ உலகைவிட்டு?

நாவிட்டால்படிப் பாலைத்து நகர்வாய்வு
நீர்ப்பிழைத்து நீர்ப்பிழைத்து நீர்ப்பிழை
நீர்ப்பிழைத்து நீர்ப்பிழைத்து நீர்ப்பிழை
நாவிட்டால்படிப் பாலைத்து நகர்வாய்வு

ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது

ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது
ஏதுதுமிகு ஒத்துங்கி பாகுக்காது

காய்க்கேட்டுத் தமிழோமெ.

(காயற்பட்டின தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்பாடுப் பாராட்டுப்பட்டபெற்ற கவிதைகள் லில)

தென்னகமே உன்னழிவு என்னகத்தில்
 தீச்சவாலை மூட்டியதைச் செப்பக்கேண்மோ ?
 புன்னகைப்பா யெந்நானுமிருந்த தாயே
 பூமியே இம்முறையேன் கோபித்தாயே
 மன்னவர்கள் ஆட்சியிலே பிழையுன்டாமோ
 மாதாவுன் இயற்கைமகள் சினத்துப்பொங்கி
 பொன்னிகார்த்த பல்லுயியிரக் கொள்ளைகொண்ட
 புதுமைகளைக் கவிதையிலே புலம்பக்கேண்மோ ?

கேரளத்தாய் மீனவர்கள் உயிர்குடிக்க
 கெக்களித்துக் கடல்லையாள் சீறியார்த்து
 பாரமலைபோல்லையை உருட்டித்தள்ளி
 பரிதவிக்க உயிற்பலியாய்க் கொண்ட தேனே
 ஆர்ப்பரித்து ஆழிமகள் சின்து பொங்கி
 அலையெழுப்பக் காற்றுமழை அகங்கரித்து
 ஏழையுயிர் பலிகொண்ட பரிதாபத்தை
 ஈழத்தாய் கேட்டுமென்ம் வெந்திட்டானே

இருநூற்றுப்பதின்மூவர் உயிர்குடித்து
 இருபதா யிரம்விட்டை அழித்தொழித்து
 நாகமெனச்சிற்றஞே பேய்க்காற்றன்று
 நாமறியோ மேநாக பட்டினத்தை
 கொள்ளைகொண்ட வெள்ளமே கோடமேனே
 கூறுயோ அவர்செய்த குற்றமென்ன
 தென்னட்டு மன்னவனுர் துடிதுடிக்க
 சீற்றமுற்றதேனே நீ செப்பாயம்மா.

இலட்சோப லட்சமாய் நட்டமாக்கி வாவ என்று
 திர்முல மாக்கிற்றே இயற்கைசீறி வரும் வாவ
 பட்சமேயில்லாத பாளிக்காற்று வாவ என்று
 பதறியழத் திருச்சிமக்கள் பரிதவிக்க
 குச்சில்களும் குடிசைகளும் வெள்ளக்காட்டில் வாவ
 குதித்துவிழப் பசியோடு குழந்தையேங்க
 பச்சையிளம் பாலகரும் பரிதவிக்க
 பயங்காரமாய்ச் சிறிற்றே இயற்கைத்தாயும்.

திண்டுக்கல் மக்களெல்லாம் திடுக்கிட்டேங்க
 திக்கெட்டும்மக்களினம் அலறியோடு
 மண்டுகூப் பேயாகப் புயலடிக்க வாப வாவ
 வானத்தாய் கண்ணீரை மழையாய்க்கொட்ட
 திண்டாடப்பரிதவிக்கத் திண்டுக்கல்லான்
 தீமையென்ன செய்தாளோ இயற்கைத்தாய்க்கு
 பண்டுதவ மெல்லாமே பொய்த்துப் போச்சோ
 பாவச்செயல் மீறிற்றே அறியேன்மாறு

தஞ்சாவூர் பஞ்சாகப் பரிதவிக்க
 தாய்மார்கள் ஒலமிட அலறியேங்க
 வஞ்சக மில்லாமாடு கன்று காளி
 மாண்டொழிந்த தாயிரத்து முந்நாருகும்
 ஏழைகளின் எழுபத்து எட்டாயிரம் ரூபமில்லை
 இன்குடிசை பலியாகப் போச்சுதப்பா
 ஒன்றேகால் நூறுபேர் மாண்டாரென்று வாய்க்காலி
 ஒலமிட்டு அழுகின்றான் தஞ்சாவூர்த்தாய்வே

தியுண்ட மாமதுரை நீரையுண்டு பாசுவிட்டு
 தின்றிற்றே வெள்ளத்தி பரவக்கண்டு பூர்ண
 வாயில்லா ஊழமகனும் அழுது ஏங்க எல்லாம் விவரம்
 வானமழை கடலாக ஆர்ப்பரித்து யூதைப்
 ஆயகலை முச்சங்க மதுரை யுறையுமத வளைக்கிட்டு
 அழித்திட்ட மீகொடுமை அறியுக்காலை இது
 தாவாக நாடானும் மொருஷி தேசம்; பாலிமூலம்
 தானுதனி செய்யமுன் வந்தாரம்மா எய்ய

இஸ்லாத்திற் நமிழுயந்த முன்வியெல்லாம் கடுமை
 இருக்கின்ற வேளையிலா இந்தச்சோக கூடு
 வரலாற்றைப் படைக்கவோ இயற்கையன்னை
 வாயியெழுந் தார்ப்பரித்த வகையுமேதோ
 குறைகண்டோ மனுச்சோழ ஞான்தாடு
 குமுறியெழுக்காரணந்தான் வேறுமேதோ
 அறியாது சமுத்தாய் கண்ணீர் மல்கி
 அழுகின்றேன் அன்பென்னும் பாசத்தாலே.

முவெந்தர் ஆண்டதமிழ் நாடேயுன்னே
 ஸும்கடிக்கப் பெய்க்காற்றும் மழையும் சேர்ந்து
 திட்டமிட்டுச் செய்திட்ட சதியோவென்று
 திகைப்போடு கேட்குதே உலகமெல்லாம்
 இல்லையென்று விக்கொடுமை “சேர் சோழர்”
 இருக்கின்ற அந்தாளில் வந்ததுண்டாலை
 கொல்லம்மா? வானுவனு? அங்கென்னாலை விட்டு
 தூயதமிழ் நூர்டழிய சூாயமென்ன.

சன்டயப்ப வள்ளலும் சீதக்காதி
 சதக்கத்துல்லா அப்பாவும் பிறந்தநாடு
 உயறென்னும் கவியேறும் உதித்தழும்
 உதவாமற் பாழாக் ஞாயமென்ன
 புளியோடு புன்ளிமான் கலந்துவாழும்
 பூமியில் இக்கொடுமை பாடு ஏனே
 சவிப்போடு கேட்கிறூர் ஈழமக்கன்
 தாயேந் வாய்திறந்து சொல்லு அம்மா.

ஓர்தட்டு நெல்லுக்கு ஓர்தட்டுப் பொன்
 ஒப்பாக விற்றிட்ட காலந்தன்னில்
 மார்தட்டி ஏழைகள் பசி தணிக்க
 வள்ளால் சீதக்காதி பிறந்த நாட்டை
 வெள்ளமும் தீயுமேன் ஒழிக்கவேண்டும்
 வெறிகொண்ட புயலுமேன் அழிக்கவேண்டும்
 கள்ளமில் தூயநற் கலைவளர்த்த
 காயிலைக் கேட்குதே ஈழமேகம்.

ஷேகோடு செய்யிது மார்க்களேன்லாம்
 சேர்ந்துவாழ் காயலின் கணியரங்கில்
 மேகம்நான் ஈழமெம் தாயக்நைத
 மேலாய்யர்த்திட விழையவில்கூ
 ஆயினும் தாயின்மேல் வைத்தபாசம்
 அழியாது தாய்மீது ஆணையிட்டேன்
 எங்குலங் கூடவிக் காயலென்று
 இதிகாச வரலாறு கறுமாதோ !
 (என் தாய்தந்தை வாணாறும் -
 காலூர் - என்னும் - காயற்பட்டினமே)

பெரும் காண்படே பெண்மை.

விழுதுவில் சுபாலை வாய்வெலை
விழுதுவில் * பெண்மை விழுதுவெலை
நான்மட்டமச்சம் பியிர்ப்பு என்னும்
நான்கு கோட்டையும் மறந்துவிட்டு
கோணற்றியிர்கொண்டு கற்றேமென்ற
கொழுப்புத்தலைக்கேறத் தியிர்பிடித்து
ஆணவத்துட ஞங்கள் போன்று
அரையுடுப்பிலே தடுக்கி விழும்
கோணல் தலைவிட்டுக் கற்றமாதர்
கொழுநர்க்கடக்கமாய் வாழவேண்டும்.

உரிமையின்னதென் நுணரவேண்டும்
ஏலுள்ளமரியுயர்ந்த பண்புகள் மினிரவேண்டும்
பெருமையுடன்வாழுப் பழகவேண்டும்
பெறுதற்கரியதோர் கற்புவேண்டும்
அருமை செறிவுள்ள ஆண்களோடு
அருகிலமர்ந்தவர் அன்புபேணி
பெருமகாண்பதே பெண்மையென்ற
பெரியவுண்மையை மறக்கொண்டுதே.

படிப்பு அறிவிலர் ஏழைப் பெண்கள்
பண்புமிகுவுள்ள வாழ்க்கை தன்னை
நடிப்பில்லாமலே நயந்து வாழ்ந்து
நன்றாயுமையிப்பதை அறிகிண்றேம்யாம்
துடிப்பில்லாமலே கரந்து வாழும்
தூய்மையற்றபெண் வாழ்க்கையெல்லாம்
துடுப்பில்லாதவோர் தோணிபோன்று
(ஷ்வராதையும்) துயரக்கடலிலே மூழ்குமாக்கே.

உடுப்புநகைகளும் காணியுமி
 உரித்துப்பரிமாறி வாழ்வதெல்லாம்
 செஞ்சின்வாருபோ வறந்துவிட்டால்
 செயன்ரூதுக்கிடு மாறுபேர்வ
 தெஞ்சின்நடுவிலே அகப்பட்டுள்ள
 திலையிலெறும் பெனத் தத்தளித்து
 மருப்பு இரண்டிற்குள் மாட்டிச்செத்த
 வாறுபோற்கெடும் அறிவீர்களே!
 நாட்டுப்பிழை குத்துவாய் சூராசாதா
 சுக்குவியலுமி வரிதுட்டி சிங்காசா

✿

நாட்டுப்புத் தெங்குத்துவ நாட்டுக்குறுதலை
 நிலிமியகிடு தெங்குத்துவ நிலிமிய
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுவான்தி வாநாதுகிடு
 நாட்டுப்புப்பை வாநாவாய் நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை செய்து நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை

நாட்டுக்குறுதலை நிலிமியகிடு நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுப்புவிவாசை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை
 நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை நாட்டுக்குறுதலை

கடவுள்டார் நெஞ்சம்.

* வினாக்கல்பாதி

பார்புகழப்படை நடத்தி வென்றிட்டாலும்
பாருள்ளை ஓர்குடைக்கீழ் ஆண்டிட்டாலும்
சிரபோறலே இல்லறத்தைச் சிரமேற்கொண்டு
சோன வாழ்க்கையினைச் செய்திட்டாலும்
சூருநிக் ரில்லாத வீரரென்று
அகிலத்திற் புகழ்கட்டிப் பறந்திட்டாலும்
கடன்காரன் வாசலூக்கு வந்துவிட்டால்
கண்கலங்கி நிற்குமே இரும்புநெஞ்சம்.

விஷமுண்டால் மருந்துண்டு தப்புவதற்கு
வேறுவழி அகந்துண்டு அகிலமீதில்
விஷநாகம் தீண்டினால் மருந்துசெய்து
விடவுற்று வாழலாம் பயப்படாமல்
பாஷானம் கூடவே கொன்றிடாது
படைத்துள்ள ஆண்டவன் துணையிருந்தால்
கடன்பட்ட நெஞ்சத்தின் வேதனைக்கோ
கரைகான ஏலாது உலகமீதில்.

கடன்தத்த பேர்வழி மறுங்மநாளில்
கடனுக்காய் எங்களுடைய நன்மையெல்லாம்
பறித்தெடுப்பான் அவன்செய்த பாவதோனம்
பாரமலை போல்வந்து மூடிக்கொள்ளும்
இத்தகைய பொறுப்பாகும் உலகமீதில்
இறுக்காத கடன்தொல்லை இழிவுநாசம்
ஆகையினால் உலகத்தே கடனையெல்லாம்
ஆகிறமே சேரமுதல் இறுக்கவேண்டும்.

கவியரசு கம்பனே இவங்கைமன்னன்
 காணமயில் இராவணன் நிலையக்கூறி
 புனியரசு அவன்நெஞ்சில் இராமபாணம்
 புரையோடி மயக்குற்ற வேளையங்கு
 திடங்கொண்ட இராமனின் வீரபாணம்
 செருக்களத்தில் இராவணன் நெஞ்சிறபாய
 கடங்பட்டார் நெஞ்சம்பேசல் இவங்கைவேந்தன்
 கலங்கினான் எனக்களி கம்பன்சௌன்னுன்:

உவணமகன் தேடியே அல்ந்தபின்னர்
 ஒன்றுமே வரவில்லை ஆதனாலே
 கவிமன்னன் கூடவே திண்றியந்த
 காலதயை தவமிக்க இயன்றிடாமல்
 இடர்பட்டு நின்றனே புலவர்ஜோயன்ன
 என்னதான் கூறலாம் இராவணனசன்
 நிலைமைக்கு அன்றவன் கண்டுவணம்
 நினோக்கவே நெஞ்செலாம் வலிக்குதலியாமல்

தப்பவே முடியாது வட்டியென்ற
 கண்டானப் பாலிக்கு உலகமீதில்
 எப்பவோ ஆன்றேருந் கூறினிட்டார்
 இக்கொடும் வட்டிக்குத் தப்பவேலா
 குட்டிகள் பலபோடும் இரட்டியென்று
 குவலயம் கெட்டதே கொடுமைதாக்கா
 இத்தகு பொல்லாத கடங்பட்டாமல்
 இருந்திட முடியுமோ ஏழையாலே,

உடலது உருகிட உழைத்துவாயும்
 ஓய்விலாப் பாட்டாளி அஞ்சமாட்டான்
 கடலுமே அவனுக்கு அஞ்சிநிற்ஞும்
 கைப்பலன் அவணையே காத்துநிற்கும்
 மலைகூட அவனுக்குப் பணிந்துமாழ்ஞும்
 வாய்க்காலும் ஓடுமே அவனுக்காக
 இத்தகு வீரனும் கடனின்முன்னுல்
 இடியேறு நாகமாப் அஞ்சவானே.

கால்வயி ருண்டாலும் உலகமீதில்
 கடனற்ற சோற்றுக்கு ஈடுஏது
 பால்பழம் பாயாசம் பருகினாலும்
 பாரிலே கடன்காரன் பரிதவிப்பான்
 வட்டிக்குத் தப்பிட உலகமீதில்
 வழியற்றுத் திண்டாடும் வறுமைநோயால்
 வட்டிப்போட் டுகின்ற குட்டியாலே
 மாள்கிருஞ் கடன்பட்ட மாபாளியே।

உண்மீதை ஒருங்கு வெப்பம்
 வெளியிடக்கூட துக்கினாப் பாந்தாஸ்
 ஸ்தாபித்திக பறுவிட்டு வெளியிட
 வெளியிட்டு குத்தாபை பற்றாவிட்டு
 உண்மீதைப்படி எடுப்பியை வெற்றால்
 வெள்ளாகவெடுக்கவித குடிடப்படி பயந்தே
 வெள்ளாகப்பட்ட ஆலங்காபி குக்கடி
 வெளியிடுக்கூட வெளியிடுங் பிரிக்கடி

சட்டமே வெள்ள நூயியி.

*

சொல்லிடக் கேள் துருக்கித
 தொப்பிசொல் கதையைத் தோழா!
 பல்லிடம் புகழ் படைத்த
 பண்பு சால் அப்துவ்காதார்
 நல்லவர் இனவுணர்ச்சி
 நலமுறப் பெற்ற செம்மல்
 வல்லவர் கதை எமக்கோர்
 வழியினைக் காட்டவேண்டும்.

உலகிலே உயர்வு பெற்ற
 உயரிய தலையிற் குடும்
 முடியெனுந் தொப்பி யின்று
 மூடமென் ரேதுக்கு கின்றூர்
 வடிவில்லை நாகரிக
 வளமில்லை என்பதாலோ
 ஒருவிலர் நீங்க மற்றோர்
 ஒதுக்கிறோர் தொப்பிதன்னை.

யாழ்நகர் பிறந்து காத்தான்
 குடியிலே மணம் முடித்து
 வாள்முனை போன்று நீதி
 வாதியாய்க் கடமைசெய்த
 சீர்புகழ் அப்துவ் காதார்
 சிரமணி தொப்பி தன்னை
 கழற்றிடச் சொன்ன வெள்ளைக்
 காரண எதிர்த்த செம்மல்.

சொல்லிடக்கேனு தோழா
 சருக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றேன்
 ஆயிரத் தொள்ளாயிரத்து
 ஜந்துமே இரண்டாந் தேதி
 சேர்வயாட் நீத வானூர்
 செய்துள துவேஷந்தன்னை
 வண்டனுக் கனுப்பி வென்ற
 நாவலர் அப்துல் காதர்.

சட்டமே வென்ற தொப்பி
 தலையிலே போடுதற்கு
 இட்டமே யில்லா வெங்கள்
 இன்ததுள முஸ்லிம் தோழர்
 நட்டமே யடை வீரென்ற
 நபிதிரு வாக்கை நீயும்
 தட்டுதல் ஞாய மாமோ
 தலைவர்காள் சொல்லு வீரோ.

அதிசயம் என்ன வென்றால்
 அப்துல் காதறும் பிறந்த மேதான்
 மரணமும் மேதானென்ற
 மகிழ்வொடு ஈழ மேகம்
 பிறந்தநான் தானும் மேதான்
 பெருமை யாய்த் தோழிலாளர்க்கு
 உரிமையும் மேயிலென்று
 உணர்க நீ அன்புத்தோழா!

ஏழிலரி பாக்டீயா!

ஜேயோ - நபிவிட்டாரே ஆருமில் அனுதையம்மா
நவதற்கெவருமில்லை இரங்கிட யாருக்காணேன்
மைகுழற் பாத்திமாவின் மனையிது என்றுவந்தேன்
நந்திடல் வேண்டுந்தாயே இரங்கிடும் பாத்திமாவே.

என்றவள் இரந்துகெஞ்சி இருக்ரம் நீட்டக்கண்ட
பாத்திமாநாச்சியாரும் பரிவுடன் மன மிரங்கித்
தந்தையா ரளித்த கூறை தரமுள்ள சீலைதல்லை
மனமுவந்த தவஞ்சிக்கிந்து வல்லவன் ஆசிபெற்றார்.

செய்தியைக் கேள்வியுற்ற செம்மலார்மகளையண்மி
கண்மனி யங்கு உந்தன் கடிமணைக் கூறையன்றே
என்றதும் பாத்திமாவும் எந்தையே யுங்கள்செல்லி
நன்றுதான் செய்தாரென்ன நபிகளும் முகமலர்ந்தார்.

மகளுடை ஈமான் தன்னை மாநபி மனதிலென்னிலி
இறைவளைப் புகழ்ந்தாரல்லால்-ஏதுமே கதைத்தாரில்லை
குறைவிலா நபிகள்பெற்ற குணமனி பாத்திமாவின்
அணைவிலா ஈமான்கள்டு ஆதியே பெருமையுற்றார்.

இன்றுள தாய்மாரென்றால் இப்படி இரங்குவாரோ
ஒன்றுமேயில்லை யென்று உளத்திலும் ஆர்ப்பரிப்பார்
கன்றிட ஏழையுள்ளம் கடுகடுத்திடுவாரல்லால்
ஒன்றுமே ஈயமாட்டார் உலகமே கண்டவன்னை.

முத்திலேயுதித்த முத்து முறும்மது நபியுல்லாவின்
புத்திரச் செல்வத்திற்குப் புவியெலாமீடாகுமோ
பத்தரை மாற்றுத்தங்கம் பாவையர் திலகம் நாளை
தத்தனின் சுவனவீட்டுக் கண்ணியர்க்கரசியன்றே!

நூல்லாம்பொருவன்றி ஏற்பாடுகளை காலத்தில்
நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி
நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி

நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி
நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி
நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி நூல்லாம்பொருவன்றி

எச்சரிக்கையாய் வாழ் இனி.

பால்போற் சிரித்துப் பரிவாய்ச்சுவாடி
ஆல்போல் விஷத்தை அகமறைத்துச் - சீல்வைத்து
நச்சரவாய் வாழும் நயவஞ்சகப்பேய்க்கு
எச்சரிக்கையாய் வாழ் இனி

உள்ளுக்குளைன்றும் உறவுக்குவேறேன்றும்
அள்ளிவைத்து வாழும் அழுமூன்றை - எள்ளளவும்
நம்பிநடந்தாக்கால் நட்டாற்றிற் கைவீடுவர்
நம்பாதே நம்ப நட-

இச்சைபல சொல்லி இடித்துமடி கறக்கும் பின்னு
பச்சோந்திகண்டு பயந்திடுக - சிச்சிச்சி
நச்சரித்துவாழும் நயவஞ்சகப்பேய்க்கு
எச்சரிக்கையாய் வாழ் இனி

உச்சிகுளிர் உடற்கூறு மெய்குளிரப்
பச்சை மொழியால் பகட்டிவாழ் - நச்சரவைக்
கண்டுவிலகிக் - கனிவாய் நடந்திடேல்
பண்ணடயோர் கண்ட நெறி

தொட்டிலையுமாட்டித் துடித்துஅழுப் பின்னை கிள்ளும்
கெட்டித்தனம் படைத்த கிழோரை - விட்டு
விலகியொதுங்கி வேறூக வாழ்தலே
உலகை உணர்ந்தார் நெறி

முன்னுக்கு ஒன்றும் முகத்திற்கு வெளின்றும்
பின்னுக்கு மற்றென்றும் பேசவோர் – தன்னை
எண்ணில் நடுக்கம் எடுக்குதே ஜயகோ
மண்ணிற் தொடியோ ரிவர்.

பாலை வாய்ந்த பாலை சுயாமிநாம்
நல்லானால் – நல்லானால் நல்லானால் நல்லானால்
பாலைக்கீழிருந்து பக்கம்பால் பருகத்
தினைக்கள்ளு என்றே தெரியும் – வினைப்பயர்கள்
வெல்லவரிதே விதியே மதியாகும்
நல்லா யுனர்ந்து நட... நல்லா வாய்ந்தால்நாம்
நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா

பன்றியைச் சேர்ந்த பக்கன்றும் பவ்வியுன்னும்
என்றுநம் மான்றேர் இயம்பினூர் – நன்றேகேள்
குஞ்சின் விளக்கே குலமகளே யுனவாழ்வில்
நன்று யுனர்ந்து நட... நல்லா வாய்ந்தால்நாம்
நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா நல்லா

பாலைப்பாலை பாலை பாலைப்பாலை
நல்லாக்கூர் – நல்லாக்கூர் நல்லாக்கூர்
நல்லாக்கூர் நல்லாக்கூர் - நல்லாக்கூர்
நல்லாக்கூர் நல்லாக்கூர் நல்லாக்கூர்

மதுங்கி நீங்கி பலுக்கும்மால் குட்டாய்யாக்காது
இப்பி – ஏனாலும் கட்டுவாட காக்கும்பக்க
உரிச்சுநா கருவீ சிக்காப்பினீம்
பிருவி ராக்கானா கானா

கல்வி சென்னம்

கல்வியெனும் செல்வம்போல் உலகில்வேறு
 காண்பதற்கு ஒன்றுமில்லை உண்மையாகும்
 அல்லுபகல் உழைத்துழைத்து ஆசையாலே
 அகிலமெலாம் கட்டிந் ஆண்டிட்டாலும்
 வல்லணம்யால் வானுவகை வென்றிட்டாலும்
 வற்றூத செல்வமெனும் கல்விச்செல்வம்
 இல்லையெனிற் பெருமையுனக் கேதுமில்லை
 ஏழைகளிலுங் கொடிய ஏழைநீயே.

அன்றெங்கள் நபிகளார் கலைமானை
 ஆதியிறை முப்பொருளோச் சுட்டிச்காட்டி
 கல்வியா செல்வமா ஆட்சிப்பீடம்
 கணிசமுறும் இவற்றினிலே உமக்குயாது
 வேண்டுமென விண்யமாய் விரும்பிக்கேட்க
 விளக்கமொடு கலைமான் நபிகளன்று
 கல்விமட்டும் போதுமென இறையின்முன்னால்
 கனிந்துருகி வேண்டினு ரத்னைக்கேட்டே.

வல்லபரம் பொருளான ஆதிநாயன்
 வரிசைநபி கலைமான் தல்லைப்பார்த்து
 கல்வியெனும் அழியாத பெருமைதனை
 கனிந்துருகி வேண்டியுள கலையுமானே:
 செல்வமொடு ஆட்சியின் பொறுப்பையேற்று
 சிராக வாழ்ந்திடுக என்றுசொல்லி
 வரமளித்தான் பெற்றநபி கலைமானும்
 வாண்புகழ் வாழ்ந்திட்டார் உலகமீதில்.

ஏறும்புமுதல் யானைவரை உலகில்வாழும்
 எத்தனையோ கோடான கோடிசீவன்
 பேசுகின்ற மொழிகளெல்லாம் நபிகளார்க்கு
     பிரியமுடன் கற்பித்துக் கொடுத்ததாலே
 அவருடைய அடியின்கீழ் உலகமெல்லாம்
     அன்புநெறி வழுவாயல் இன்பமாக
 பெருமையொடு வாழ்ந்துள்ள வரலாறுல்லாம்
     பேசிடுமல் குர்ஆனை மறக்கொண்டே.

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றேருந்துறி
     புண்ணுடையோர் கல்லாத மூட்ரென்று
 சொல்லிவைத்தா ரறிவுடைய ஆன்றேரன்று
     குசகமாய் உண்மைகளை மறைத்திடாமல்
 விண்ணுடையோ ரன்றினைவன் வினவிக்கேட்க
     “வேண்டாமே மனுக்குலத்தை ஏன்படைக்க
 உண்ணுடைய புகழ்பாட நாங்களெல்லாம்
     ஒவ்வாதோ போதாதோ ஆதிறெப்பே !”

என்றமரர் அன்றுமறுத்துரைத்த போதும்
     இறைப்படத்தான் எம்மீது அன்புகொள்ளு
 என்பதனை இன்று மறந்திட்டு மக்கள்
     ஏன்தானே பாவவினை செய்கின்றார்கள்
 மாலமெனும் படுகுழியில் மூழ்கிழுழ்கி
     பண்பிழந்து வாழுகிறோம் அறிவுகெட்ட
 தோவிகளை னுங்கொடிய தோவியாக
     தொல்லுலகில் வாழுகிறோம் மனிதனைந்று.

செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வமென்று
 செப்பிண்ட்டார் திருக்குறணைத் தந்தமேதை
 அச்செல்வம் செல்வத்து வெல்லாந்தலை
     அதைமறுக்க அகிலத்தில் ஆருமில்லை.
 என்பதனை அன்றுநபி சுலைமானும்
     இறைமுன்னால் ஒதியுள்ள பெருமைகண்டும்
     அலட்சியமாய் எம்மவர்கள் வாழல்காண
     ஆவேசம் பொங்குதையோ உள்ளமெல்லாம்.

கல்வியது கரையில்லா ஆழிச்செல்வம்
     கற்பவர்கள் சில்லோர்கள் சின்னான்மட்டும்
     சுழியோடிப் பெற்றெடுக்கும் ஆணிமுத்து
     குபேரர்களார் கண்டெடுக்க முடியாமுத்து
     வெள்ளோமலர்த் தாமரையாள் மேனியெல்லாம்
     வேர்த்துக் கொட்டுகின்ற வெள்ளோமுத்து
     ஏழூகணுக்கிறை யளிக்கும் இனியமுத்தே
     எவ்வுலகும் புகழ்மணக்கும் இன்பமுத்தே:

இல்முன்னும் கல்விக்கு உலகிலீடு
     இல்லையப்பா அதை மறுத்துக்கூறவேலா
     நெல்லுக்குள் இருக்கின்ற அரிசிகூட
     நிச்சயமாய் முளைப்பதற்கு உயிதான்வேண்டும்
     பஸ்துக்கும் சோல்லுக்கும் நெருக்கம்போல
     பாருலகிற் கல்விக்கு அறிவுவேண்டும்
     வல்லக்கீல் எல்லாமே கல்விச்செல்வம்
     வற்றுத் தீவநதி மறக்கொண்டே.

ஆனையின்மேல் அம்பாரி கட்டியூர்ந்த
 அரசர்களும் பசிக்கொடுமை நாங்கிடாமல்
 மானமெலாந் தான்கெட்டுப் பிச்சைகேட்க
 வைத்ததுவும் உலகறிந்த உன்மையாகும்
 ஏனிதனைச் சொல்லுகிறே என்றாற்கல்வி
 எவரையுமே தள்ளாது அவையின்முன்னே
 கோனுமெழுந் தடிபணிந்து மதிப்பணிக்கக்
 கொடுத்துமழிய யாதசெல்வம் கல்வியொன்றே.

கண்முடித் திறப்பதற்குள் அழிந்துபோகும்
 காட்டாறுபோல் விரிந்த செல்வங்கூட
 கண்முன்று கற்றவர்க்கு இறைகொடுத்த
 காப்புறுதி அதைமாற்ற யாருக்கேஜூம்
 கவோர்க்கு ஏழுவிழி யென்றிட்டாலும்
 எடுத்தோதும் வல்லமைகள் யாருக்குண்டு
 ஆய்வூர்ந்த நல்லறிவு படைத்து ஞானம்
 ஆக்குவதும் நல்லறிஞர் கல்வியொன்றே.

அகத்தறிவும் பகுத்தறிவும் ஆகமங்கள்
 ஆகிய நற்சிந்தனைகள் ஊறமக்கள்
 தொகுத்துறைப் பண்பாடு தூலக்கவைக்கும்
 தூய்மையுள்ள தத்துவங்கள் புரியச்செய்யும்
 இகத்தறிவும் இறைஞான வேதங்கள்
 இனிமைசெறி போதனைகள் அனைத்துங்கான
 செகத்திடையே உயிரோட்டமுள்ள வாழ்வை
 செப்புகின்ற நல்லறிவு கல்வியன்றே.

ஆத்மீக ஞானத்து ஆணிவேளில் குழு பலம்பட
 அடிபெயர்ந்து ஊறிவரும் ஞானத்தை
 சேர்த்தெடுத்து மனித அபிமானம்காத்து
 செயல்படவும் செய்கின்ற காந்தசக்தி
 மாத்திரையை அளித்துலகை ஆளப்பண்ணி
 மனிதனினம் உய்யவழி காட்டிநிற்கும்
 ஏற்றமிகு மேனியாய்த் தொன்டுசெய்ய
 ஏற்றவொரு சாதனமே கல்விச்செல்வம்.

அந்தகனூர் கவிபாடத் திரைகிழிந்த
 அழுதகலீச் செல்வமெனும் கல்விதன்னை
 எந்தவொரு சக்தியும் வெல்வதற்கு
 இயலாது எவ்வுலகம் போற்றச்செய்யும்
 விந்தைமிகு ஞானத்தை உலகிற்கீந்து
 வெற்றிநடை போட்டுள்ள செல்வமென்னும்
 மந்திரமா சக்தியிகு கல்விதன்னை
 மறக்கேலா மூவுலகும் மதித்தஞானம்.

கம்பனுமர் கவிகாள மேகம் இக்பால்
 கரைகடர்ந்த சேக்ஸ்பியர் உமர்கையாழும்
 உம்பர்களைக் கூடவே ஆட்டிவைத்த
 உலகபுகழ் தாந்தேயும் கற்றஞானம்
 அம்பிகாபதியுமே கவிதை மூலம்
 அசிலத்திற் கொடிகட்டிப் பறக்கவைத்த
 அரிஸ்டோட்டில் பிளாற்றேவின் பெருமைக்கெல்லாம்
 அறிவுட்டி உயிர்காத்த அழுதமன்றே.

வறுஸ்ஸானும் கஃபிப்னு ஸ்தைஹரும் அன்று
 அறபுகளில் சிறப்புற்ற புலவராக
 பள்ளிவாச சங்குளோரு மேடைகட்டி
 பண்புநபி போற்றினூர் ஹஸ்ஸான்தன்னை
 என்பதைனை ஆயிஷாப் பிராட்டியரும்
 எடுத்துரைத்தார் புஹாரியிலே காணவாமே
 இத்தனைக்கும் நல்மதிப்பைப் பெற்றுயர்ந்த
 இனியபொருள் அழியாத கல்விச்செல்வம்.

குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி
 *
 குத்துக்கிளி முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி

குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 முழுவிழுவுடி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி
 குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி குத்துக்கிளி

குளப்பழம்

கொச்சிப் பழத்தைக் கோதுமிளங்கினியே
இச்சையாய் வந்தென் விதுயத்துக் சர்ச்சைத்தலே
தீராயோகன்னே சிவந்தவளைச் சொண்டாளே
ஆரளித்த தார மது.

சோலைக்கினியேயென் துாண்டாமணிலினாக்கே
மாலைப்பொழுதே மஞ்சனிப்பே சாலை
தென்னையினங் கிற்றைத் தேடியுறங்கிடுமென்
அன்னப் பசுமைக் கிளி.

கொறித்துக் கொறித்துக் குஞ்சுக்கதை பேசி
மறித்துக் கதைக்கும் மாமனியே பறித்த
பாலைப் பழத்தர்ர் பசிக்களையத் தீர்க்குமுன்
கோலவழகுக்குணம்

நெல்லுக் கதிருக்கு நீ மயங்கி வேடுவனின்
பொல்லாத கண்ணியிலே போய்விழுந்தால்-வஸ்லோர்க்கு
விலைபேசி விற்றிடுவார் வெற்றிரும்புக் கூட்டினிலே
கலையே யுணியடைப்பர் காண்

பாலைபழுத்துப் பழமாய்ச் சொரிகுவதைக்
கோலமாய்க்கண்ட குணமனியே நீலவெள்ளோப்
பட்டாடை கட்டிப் பறக்குங்கினியாளே
கிட்டவா நாம் பேசுவோம்

தாவற் பழங்கறுப்பு நாடாது உன்மனமும்
கோவைப் பழுமென்னைக் கூப்பிட்டாய் பாவே
உன்னைப் பகங்கிளிக் கொப்பிட்டேன் பெண்ணே
கண்ணே கலையரசியே

மெரிசில்லாபிழாவி குடும்பப் பிள்ளை
ஞானப்பழுத்தை நாவிலிக்க நீயளித்து
மானத்தால் நாணி மறைந்திட்டாய் ஞானப்
பெண்ணே என் பெட்டகமே கட்டழகே
கண்ணே கலையரசியே !

மெரிசில்லாபிழாவி நீயபவினிலிக்கீாவி
யீரா பவிப்பிள்ளை குழிராபலப்பீாய
உயவிறுகின்முறை குடும்பத்தி ஞாபிள்லிஸ்துவி
✿ வீரி குவகைப் பொங்கல்

சிபி குடும்பக்குத்து சுந்தரியாவி குடும்பாவி
குந்திப் பவினிவாய மதுக்குலக சுந்தரிய
உயுதுக்கரி ஆயகாவீகல்லிப் புரைக்குப் ப்பீாய
மாங்குங்குபுமொகாவி

ஷ்ரீவைஶ்வரி திர்யா கி தாந்திர குழங்கு
தும்ராயபிள்ளை-ஷ்ரீவைஶ்வரி பவி சுவினிகொங்கா காங்கராபவி
ஷ்ரீவைஶ்வரி குபங்குந்திமுகி ராமலிங்குமுகி சிபவினிகீ
ஷ்ரீகா பைப்பாயாவிமு பவிநீக

குடும்பதுரிசாவி சுராயவுப் புஞ்சுலபவீாப
ப்பாக்காமலீவீ பவினைவாக்கு ஏஞ்சக்க்காவயாவி
ஷ்ரீவைஶ்வரிக்குந்திப் புதுப்பு ஏஞ்சக்கப்
ஏஞ்சக்கிவைபி புரை ஏஞ்சபி

ப்பலோ - ஹாண்டாவன் 4.

* வினாக்கள் முறை விடைகள்

இன்றைக்கு நாலென்றால் நாளைக்கெட்டு
 எடுத்தெடுத்து விற்கின்றார் ஏசென்டாரும்
 கன்றுவால் கிளம்புவது போலவொன்றும்
 காட்டெருமைக் கொம்பனையே போலவொன்றும்
 வங்காளக் குதிரையுடை வடிவிலொன்றும்
 வாலறந்த கூண்டுவால் நரிபோலொன்றும்
 காசுபடும் பாட்டினுடை புதுமையென்னும்
 கதைக்கறிப் பறக்குதே இருசில்வண்டி.

காசுடையார் தற்பெருமை காட்டிக்கொண்டு
 கடகடத்துக் கிடுகிடுத்துப் படபடத்து
 ஓன்றைமுந்த மற்றெருன்று விலத்திக்கொண்டு
 ஒடுதப்பா காற்றேடு போட்டிபோட்டு
 சண்டங்காய் போன்றவரும் ஏறிவிட்டால்
 குறைழுப்பி யோடுகிறார் தடதடக்க
 'வண்டக்காய் இஸ்பீட்' டில் ஓடிச்சென்று
 வழுக்கிவிழ உடையுதே மண்டையோடும்.

முகழுடிக் கண்ணுடிக் கோலம்போட்டு
 முர்கணத்தைக் கிறுக்கிவிட்டு இழுத்துக்கட்டி
 செகமெல்லாம் நடுட்டுங்க விசையைக்கூட்டி
 செவ்வானம் கிழித்தோடி இடிமுழங்க
 தகைமைக்கும் எட்டாத சாயல்காட்டி
 சருக்கியதும் தலைகீழாய் வீழுந்துசாகும்
 முகமைக்கு வால்வண்டி ஏறியோரின்
 முக்குடைந்து ஒடுதே இரத்தவெள்ளாம்.

காருகளின் தேரோட்டம் குறைந்துபோச்ச
 காரணமோ பெற்றேவின் விலையுயர்ச்ச
 சைக்கிள்விலை ஆயிரத்து எண்ணுரூற்றுச்ச
 தரமான மாட்டுவண்டி பண்ணுரூற்ச
 படபடப்பான் வண்டிகளாற் பயமுமாச்ச
 பதைபதைத்துப் பெண்புரச மொழியலாச்ச
 அப்பலோ வாகனமும் அதிகமாச்ச
 ஆ! எங்கும் பரபரப்பு அதிகமாச்ச.

இல்லாவிட்டால் வகைப்பிடிக் காட்டுவதை
 குடியூம் பகுதிகளிடை கூடுதலாக
 இல்லாவிட்டால் நான்குமிகு கால்வாய்க்கு
 தோய்விட்டால் இதுவிட்டால் பயம் இது
 கூட்டுமிகு குதிரையினால்பவி பிரகாக்கால
 கூட்டுப்பக் கூடுதலேயும் உயிருறிஞ்சு
 நான்கெங்கு கூட்டுப்பிடிக் கால்வாய்க்கு
 முடியும் பாக்கய ஒரீத்தாக புக்கிட்டுவது

இப்புவிட்டாலும் கால்வாய்க் காட்டுவதை
 குடியூம்கூடு இப்பிடிக்குடி கால்வாய்க்கு
 தோய்வாய்க்கு எங்குமிகு பாக்கயப்பிடிக்கு
 கால்வாய்க் கால்வாய்க்கு பாக்கயப்பிடிக்கு
 தோய்வாய்க் குடுப்பா வகையின்கூடு
 முடியும்கூடு யாழிலிக் குதிரையின்கூடு
 அரியுமிகு குதிரையின்கூடு நாக்குமையு
 கூடுமிகுக்கூடு கூடுதல் கூடுப்பாலும்

யகுற் கொட்டத் தமிழ்ப்பு

மனுக்குலமர இங்சானை யாதிநாயன்
 வடிவமைக்க எண்ணியதும் மன்னைக்கொண்டு
 தருமாறு ஜிப்ரயீல முதலானேர
 தனித்தனியே யனுப்பினுன் பூமிமீது
 மன்மகஞும் தரமறுத்து எதிர்ப்புக்காட்ட
 வந்துவிட்டா ரிஸ்ரூயில் மட்டும்மன்னை
 இறையானை கட்டளையை சிறமேற்கொண்டு
 எடுத்துவந்தா ஸிறையவனும் ஒப்புக்கொண்டான்.

நாயனந்த மன்கொண்டு நபியாதத்தை
 நன்றாக உருவமைத்து நம்கோலத்தை
 படைத்தபின்னர் றாஹேவன்னும் உயிரையந்த
 படைப்பொருளின் உருவுள்ளே புகுதச்சொன்னன்
 புகமறுத்து வாறதுபோற் புறப்படற்கும்
 பொறுப்பாக நீமறுப்பாய் என்றாறி
 புகுத்திவிட்டா னுடலுக்குள் றாஹாதன்னை
 புகுந்ததுமே தும்மினூர் பாவாஆதம்

தும்மியதும் அல்லும்து வில்லாவென்றார்
 சொல்லுகிறோம் அப்படியே இன்றுநாமும்
 புகழனீத்தும் இறைவனுக்கே என்றுக்கறும்
 புனிதமொழி தனையன்று ஆதம்சொன்னார்
 அவர்விலா இடைலும்பைக் கொண்டுஹவ்வா
 அழகுமங்கை தனைப்படைத்து அருகில்வைத்தான்
 கண்டதுமே ஆதமும் ஆசைமீறிக்
 கட்டமுகி ஹவ்வாமேற் கையைநீட்ட..

மஹர்கொடுக்க வேண்டுமென அல்லாசொன்னுன்
 வல்லவனே என்கையில் ஒன்றுமில்லை
 என்றுதம் அன்றுரைக்க இறையேங்சொன்னுன்
 என்னுடைய நபிகளார் முஹம்மதுக்கு
 ஒதுவீர் பத்துசலவாத்து என்ன
 ஒதினூர் ஹவ்வாவும் உரிமையானூர்
 தன்மகனின் பெருமதிப்பை இறைவன்மூலம் வாய்வு
 தாமறிந்து இருவருமே மகிழ்வுற்றர்கள்.
ஏந்தாகவும் போய்விட முழுமையிலே நகர்மணி கட்டு

ஒயத்துயபிரு இவ்வாலவெனவ கரியைநூ
 துயத்தாலவியிரு துக்கவைமுது காறுமூ
 காற்யாலைக் க்குருவுமிலை ஸிள்ளியுத்துபை
 க்குருவாலெட்டுபை காவிச்சுறுது க்குருவாலெப்புவை
 க்குருப்புப்புது கூபவிலைநை காக்குவை
 கீக்குஞ்சா ப்பாப்புறுவதி காபப்புறாபலி
 காவிச்சுறாடு க்குருவுதுவை காப்பிலெக்குபை
 மத்துஞ்சாபை க்குருவியை காவிச்சுற்று

க்குருவாலெநைக்கு குவ்வுத்து மத்துப்பாலை
 விழுஞ்சாலை பவித்ரப்பை க்குருவியைக்கு
 க்குருவாலை க்குருவுஞ்சாலை க்குருவுத்து
 க்குருவாலெந்து குவ்வுஞ்சாலை க்குருவுத்து
 க்குருவாலைக்கு குவ்வுஞ்சாலை க்குருவுத்து
 க்குருவுத்து க்குருவுத்து பவித்ரப்பை
 க்குருவுத்து க்குருவுத்து க்குருவுத்து

சம்மாந்துறை எங்களுக்கு !

சங்குடன்சிப்பிமோதத் தருமிசை கழுகிறபாய்ந்து
அங்கிளம்பாக்கு வீழ்த்தும் அருவரால் மீன்களுண்டு
[ஓட்டும்
பொங்குபால் மேதிக்கூட்டம் பொலியவேபாலை
சங்கையாம் வளந்திகழ் சம்மாந்துறை எங்களுரே.

கோடையிற் றண்ணீர்ப்பஞ்சக் கொடுஸைகளதிகமையோ
வாடியேகுடன் சுமந்துவஞ்சியர் நெஞ்சுநொந்து
ஏரிந்த் வற்றக்கண்டு ஏங்கியே தண்ணீர்தேடிச்
சாரிசாரியாய்ச்செல் சம்மாந்துறை எங்களுரே.

ஆரூடுகிணறும்வற்றி அயலிற்கால் வாயும்வற்றி
ஊரெலாந்தண்ணீரின்றி உயிர்களும் வாடியேங்க
காருலாம் வானமேடும் காய்ந்திட உயிர்கள்தாங்கா
பாரிலே மாண்சுசாக்கி பயிர்களும் களுகிவாடும்.

பட்டியிற்கறந்த பாலைச் சட்டியிற்காய்ச்சி மீது
இட்டமாயேழைக்கிந்து இரங்கிடுமூழவர் கூட்டம்
அட்டமாதிக்கும் வாழ அழுதமாழுணவையீந்து
சட்டமுமரசும் சூழ் சம்மாந்துறை எங்களுரே.

வரசிகசாலையுண்டு மாபெரும் நூல்களுண்டு
பேசிடுவீரருண்டு பெரும்புகழ் மிகவுமுண்டு
தேசிடும் பெரியபள்ளித்திகழ்த்தரு தலமுமுண்டு
தாசனையின்ற சம்மாந்துறையெனு மெங்களுரே.

மத்திய வித்யாலயம் மறுவில் விஞ்ஞானக்கூடம்
அத்தோடல் மர்ஜானென்னும் அழகியகல்விக்கூடம்
வித்தகர்மிகுதமாக விளங்கிடு தொழிற்கல்லூரி
இத்தரையீதிலுள்ள எம் கலைக்கூடமன்றே.

ஹாபிகமார்கள்கூடம் ஆழிய கல்விக்கூடம்
தப்லீகுல் இஸ்லாமென்ற தரமுள்ள அறபுக்கல்வி
ஒதிடும் மத்ரசாக்கள் ஊரெலாம் நிறையவுண்டு
பாதைகள் மட்டுமிக்கு பள்ளமும் மேமேப்பா.

குடும்பங்கள் மாநாடுபோகி குடும்பங்களிலிருத்து
உணவிழாக பறுக்கிடும் குடும்பங்களிலிருத்துபோக
நக்காலங்களில் படிக்கிடும் வடிவவிழாக மாநாடுகள்
கடுமையிலிருக் குறைக்கிடும் மாநாடுகளை கடிக்கிடு

குடும்பங்களில் குந்த குதிரைக்கூடம்
முடிகை மாநாடுகளிலிருக் குதிரைக்கூடமென்று
குடும்பங்களில் குதிரைக்கூடம் குதிரைக்கூடம்
. குதிரைக்கூடம் குதிரைக்கூடம் குதிரைக்கூடம்

புள்ளைக்கு என்னவிடு

அன்னப்புசமூழ் அழகுதடை பயிலும்
சின்னச்சிலையே சிருங்காரி — என்னத்தைப்
பின்னிப்பினைத்துப் பிழிந்து கசக்கிடுமுன்
புன்னைகைக்கு என்ன விலை.

கண்ணம்பழுத்த சனியிலமுதுன்ன
உன்னைப்பிடிக்க ஓடிவந்தேன் — என்னைப்
பின்னைவிருந்து பிடித்திமுத்த உங்குறும்புப்
புன்னைகைக்கு என்ன விலை.

கொவ்வைக்கனியைக் கொடிமுத்திரிப் பழத்தை
கவ்விச்சு வைத்துக்களிப்பெய்தி — செவ்விதரும்
அன்னக்கொடியே அழகுச்சிலையே யுன்
புன்னைகைக்கு என்ன விலை.

செந்தாமரைமலரே செங்கோட்டு மாம்பழமே
இந்தாமணியே சிறுக்கையே — உந்தன்
கன்னம்சிவந்து கவிழ்ந்து இதழ்விரியும்
புன்னைகைக்கு என்ன விலை.

செட்டிமகளே சிலம்பே சிலம்பொலியே
 கொட்டியளக்காக் குறுமணியே — பெட்டியுள்
 பொன்னகையே முன்வாசற்பூத்த மலர்க்கொடியுள்
 புன்னகைக்கு என்ன விலை.

சின்னக்கிளியே சிவந்தவளைச் சோண்டாவே
 சொன்னவிலை பெற்ற சோதியே -- உன்னை நான்
 என்னவிலைக்கும் ஈயமனமில்லையுள்
 புன்னகைக்கு என்ன விலை.

குத்துவிளக்கே, குலவிளக்கே என்விளக்கே
 தத்துநடை பயிலும் தங்கமே — இத்தரையில்
 உன்னை விலைமதிக்க ஒண்ணுநிதிக்குவையுள்
 புன்னகைக்கு என்ன விலை.

தங்கநகைக்கு நனிமதிப்பு இல்லையடி
 திங்கட்கணி முகத்துச் செந்திருவே — பொங்கழுகின்
 என்னகைக்குமில்லா ஏழிலே இளமயிலுன்
 புன்னகைக்கு என்ன விலை.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ராமரிஷ்ண ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்ராம
 சுதா — யரிசைநூல் யரிசையாத்தி
 முருக்கிழங்கு சுதா சுதா சுதா சுதா
 சுதா சுதா சுதா சுதா

கோரும் சூப்பகுதியும்

செங்குருதிவேர் வையாய் மாறச்செய்தாய்
 தேயிலையைச் செந்தீராய் ஆக்கிவைத்தாய்
 பொங்குகடல் குழிலங்கைத் திவுமாதின்
 புன்னணகயில் நீமயங்கி மோகமுற்றுய்
 அங்கமெல்லாம் அவனுக்குப் பச்சையாடை
 அணிவித்தாய் முத்துவைட ஆரம்புண்டாய்
 எங்கெயடா உன்னுரிமைக் கேடையந்தான்
 ஏனுணக்கு அவளின்னும் அளிக்கவில்லை ?

அட்டை கருமுன்னுடலைத் தீண்டிடாது
 அரியமலைக் கற்கருந்தன் பஞ்சமெத்தை
 இட்ட மலையுச்சியிலே காதற்கிதம்
 ஏழ்மையிலே பிறந்தது உங்சோகக்கிதம்
 கட்டுவொரு முழுத்துண்டோ கவளச்சோரே
 கழிசரக்குத் தேயிலையே உனதுசோகப்
 பட்டியலை ஊரறியுமாட்சி மன்றம்
 பகட்டினிலே வாழுத்தா உனைமறந்து.

கொட்டுமழை உந்தனுக்குப் பன்ளீராமோ
 குளிர்காற்றும் கொடுவெயிலு முன்னைச்சுட்டு
 சட்டியினிற் புழுவாக நீ துடிக்க
 தமிழன்னையுனிப் பார்த்துக் கண்ணீர்சிந்த
 வட்டவணை நுவரெவியா அட்டன்மாதும்
 வாய்விட்டு உன்னிலையை யெடுத்துக்கூறும்
 பட்டியலே நாடறிந்த கதையென்றாலும்
 பரிதாபப் படுவோர்கள் உனக்காரப்பா !

பட்டாடை கண்டறியான் சாக்ஞைக்கட்டி
 பாலுண்ணும் குழவியையும் முதுகிறபோட்டு
 வட்டவளை மலையேறிக் கொழுந்துசொய்து
 மாட்டாகப் பாடுபடும் மங்கையர்க்குச்
 செட்டான விடேது படுக்கையேது
 தீராத உபத்திரவும் சேரிவாழுக்கை
 அட்டமா மாடியிலே துரைமாரெல்லாம்
 ஹாயாக வாழுகிறூர் அறிவிரையா !
 சுவாமியான கவுனிஷாம் ராபாவை
 வீர்சிலாந்தூர் வழாந்தினம் குதாலூர்

குடும்பத்திர் கும்பாந்தாந்த என்று
 குதாலூரிலைப் பூந்தென்று கீழ்யென்று.
 குதாலூரிலை வீடுக்கூடுமையை என்று
 குதாலூரிலை குதாலூரிலை குதாலூரிலை
 குதாலூரிலை குதாலூரிலை குதாலூரிலை
 குதாலூரிலை குதாலூரிலை குதாலூரிலை

குதாலூரிலை பகுதிக்குத்தை குதாலைப்போல
 குதாலூரிலை குதாலைப்போல குதாலைக்கிழலை
 குதாலூரிலை குதாலூரிலை குதாலைக்கிழலை
 குதாலூரிலை குதாலூரிலை குதாலைக்கிழலை
 குதாலூரிலை குதாலைக்கிழலை குதாலைக்கிழலை
 குதாலூரிலை குதாலைக்கிழலை குதாலைக்கிழலை

பேஞ்சாவிற் குடிபுகுந்தான்

உண்ணவொரு கவளச் சோறுலகிலின்று
 உடுக்கவொரு முளத்துண்டும் பஞ்சமாகி
 இருக்கவொரு துண்டுநிலம் உலகிலின்றி
 எப்பொழுதும் தெருத்தின்னை மீதில்வாழும்
 அப்பாவிப் பையலுக் குலகமீதில்
 ஆசையினை ஏன்படைத்து வாட்டவேண்டும்
 நப்பாசை வீங்கை இவைகளெல்லாம்
 நமக்கேனே என்று அவன் உறங்குகின்றன.

நாய்யகுக்க மெத்தையுண்டு இவனுறங்கும்
 நான்கு அடிப்பூமியிலே தெள்ளாமுண்டு
 நிலக்கறையான் இவனுடைய வினிசல்தன்னை
 நிம்மதியாய்க் கடித்துதறிக் கூடுகட்டி
 முட்டையிட்டுக் குஞ்சபல பொரித்துவாழும்
 முண்டுகளை உதறிவிட்டு எழுந்துசென்று
 அட்டமெலாம் பிச்சையென அலைந்துகேட்டு
 ஆர்கொடுப்பார் நாளைக்கும் என அலைவான்.

குதல்மழை வெயிற்கொடுமை இயற்கைளந்த
 கூகுதலும் இவனுக்கு அதனுவில்லை
 மின்வெட்டி இடிமுழுங்கி மேகத்தாயும்
 வீசுகின்ற அனற்காற்று எல்லாம் பாடம்
 ஆசையினுல் கடதாசித் துண்டையெல்லாம்
 அழகாக விரித்தடுக்கித் தலைமாட்டிற்கும்
 வைத்தபின்னர் கானேரம் காலைநீட்டி
 வரிசையொடு தூங்கி விழித்தெழுந்து செல்வான்.

அடுத்தநாள் என்னதிட்டம் என்பதெல்லாம்

அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை அலைந்துவாழும்
புழுவாக அங்குமிங்கும் கையைநீட்டி.

போட்டிடுவான் பொக்கட்டும் நிறைத்துதாங்கும்
கண்டயோரம் தின்றமிச்ச இலையிழுள்ள

கழிவுகளைச் சேகரித்து ஒன்றுகூட்டி
வடிவாக ஆலமரத்துடியிற் குந்தி
வாரியளித் துண்டிடுவான் எச்சில் சோற்றை.

காகமொடு சொற்றிநாயும் அவனுண்ணின்ற
கழிவுகளைப் பதம்பார்த்துச் சண்டைசெய்யும்

வேகமதை யவன்களெடு பற்களெல்லாம்
வெளிக்காட்டிச் சிரிப்பதிலேயின்பம் காண்பான்
சாய்ந்திருந்து தெருப்பையிலே நீரைவாங்கி
தன்னிட்டம் போலவனும் பருகிவிட்டு
அல்-ஹம்து வில்லாஹி என்றுசொல்லும்
அழகுமிகு சொல்லுக் கருத்துமேதோ?

தின்றகளை நீங்குதற்குக் காலைநீட்டி.

தெருப்பக்கமா யொதுங்கித் தன்னிநின்று
சொத்தையொடு சுண்ணாம்புக் கரட்டிதன்னை

குசகமாய் எடுத்தவனும் பையிழுள்ள
புகையிலையைக் கின்னியவன் பல்லைத்தீட்டி.

போடுகின்ற தாம்புல மதமதப்பால்
கண்ணயரும் நிம்மதிக்கு உலகமீதில்
கணக்கில்லை அவன்கையு மின்பாவன்ரே.

விடிக்தவுடன் நோன்புடைய பெருநாளென்று
 வெடிக்கொழுத்தும் போதுஅவன் எழும்பவில்லை
 நிம்மதியாய்த் தூங்குகிறூன் நமக்கேண்று
 நீண்ட வழிப்போக்கெரலாம் அவர் பாட்டிற்கு
 சென்றார்கள் இவனுடைய ஆவியன்று
 சென்றதனையார் அறிவார் அறியமட்டார்
 நீன்போல நீன்துயிலைக் கொண்ட இந்த
 இன்றுலகைப் பிரிந்திட்டானே.

அவனுடைய நண்பர்களாம் காசம் நாயும்
 அருகிருந்து வட்டமிட்டு அலறக்கண்ட
 மக்கள்கிலர் அவனுடைய உடலைக்கண்டு
 மாண்டுவிட்டான் பரதேசி என்றுசொல்லி
 அதன்பின்னார் அவனுடலைக் குளிக்கச்செய்து
 அழகான வெள்ளாடைச் சீலையாலே
 கட்டிமண்ணில் போட்டார்கள் அவனுக்கென்ன
 புத்தாடை அவன்புகுந்தான் சொந்தவீட்டில்.

முதல் முதலை முடையாலெட்டுவிடுவது
 ஒருமீ — முதலை முடையாலெட்டுவிடுவது
 முதலை முடையாலெட்டுவிடுவது
 முதலை முடையாலெட்டுவிடுவது

வாழுமே தலையில் இல்லை

தூஷாவெவீர்யூ சாதிரிசூடு பாபுகிளி
தூஷாபாப ஸாது வாசாவெவீர்யூ டாஷூ

தூஷாவீர் பாபாதூஷூ சாதிரிசூடு

தூஷாவீர் பாபாதூஷூ சாதிரிசூடு

கொட்டாவி கொல்லும் கொடிய பசிக்காக
சிட்டாய்த்திருடும் சிறியோர்கள் — பட்டாலோ
சட்ட மவரைச் சாடிச் சிறையனுப்பும்
செட்டான கள்வர் சிரிப்பர்.

திட்டங்கள் போட்டுத்திருடும் குபேரர்களை
சட்டங்கள் கண்டாலும்சாடாது — விட்டுவிடும்
பட்டம் பதவிகளுக்கஞ்சி அடிபணியும்
எட்டாது நீதித் துறை.

கொள்ளைமுதலும் கொழுத்த பணங்காசம்
பள்ள நிலபுலமும் பாழாகும் — கள்ளமாய்
ஆகாதுழைக்கும் அனியாயம் விட்டுலகைப்
போகாதோ நீதி புரிந்து.

இருட்டுவியாபாரம் எதையும் கலந்து
திருட்டு வியாபாரஞ் செய்யும் — புரட்டு
ஒழியாதோதீய வழி ஓயாதோ பாவும்
அழியாதோ நீதி அறிந்து.

கள்ளக்கணக் கெழுதிக் கண்முடியேதிருடும்
கொள்ளையுழைப்பும் கைக்குமோ — வெள்ளம்
வந்துநிலைக்குமோ வாழுற்றுத் தங்குமோ
சொந்த அறிவாற் ருணி.

மில்லும்மலிந்தே வேளாளர் சங்கமோடு
தொல்லீல மிகுந்துள்ள குதாட்டம் — எல்லாம்
எழையிற்றில் ஏரியும் நெருப்பாச்சே
வாழுமோ வைய மினி.

கொட்டிமுழங்குவர் கோக்கரிப்பர் ஓர்பதனி
கிட்டினால் மெளனம் கேளாரே — தட்டின்றி
ஏறிக்குதிப்பார்கள் எல்லாமறிந்திருவர்
காறியு மிழு முலகு.

முடிமுழிக்கக் காணுவுலகத்தைத்
தேடியுழைக்கின்ற சீமானே — கோடி
கொடுத்தாலும் நல்லகுணக் காணவேண்டும்
படித்தாலும் காணுப் பதனி.

கோட்டிமுழங்கு கூடிக்காடு
தேடியுழை கோடிமுழங்கு சீமானே
காணுத்தை வதாமுத்தை கூடிக்காடு
கோட்டிமுழங்கு முழங்காடு வதுமுத்தை
கோட்டிமுழங்கு கீழ்க்காடு கூடிக்காடு

கோபுரமுயின் மகந்தவார்

மாங்காலி — பாரிசுகால புதியதையும் வடிவ
வயிதுக்க காங்கு வயிதுக்கிடுக்க

ஆதியிறை எம்தந்தை ஆதம்தன்னை (அலை)
அருட்கரத்தாற் படைத்தபின்பு தேவைரல்லாம்
இதுமவன் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து
ஒருமித்து அந்தபிக்குச் சிரம்பணிந்தார்
வாதுசெய்து முரண்பட்ட அமர்கோகூர்
மருத்துரைத்து இறையானை ஏற்றிடாத
காதகனுய் ஷெய்த்தானுய்ச் சபிக்கப்பட்டுக்
கடையனுய் மாறிவிட்டான் நன்னுபில்லா.

அன்றிகுந்து இன்றுவரை மனுக்குலத்திற்
கானவழி கேடெல்லர்ஞ் செய்துவாழும்
பங்கறைசேர் இபுலீசு சுவனஞ் சென்று
பாசாங்கு வார்த்தைகளால் ஆதம்ஹவ்வா
தங்களைஅக் கோதுமையின் கனியைத்தீண்டித்
தற்பரனி ஞேணயினை மீறச்செய்தான்
அங்கவர்கள் ஷெய்தானுக் கடிபணிந்தார்
அகன்றிட்டார் இருவருமே சுவனம்விட்டு.

மழுத்தில் பாவாதம் எறியப்பட்டார்
எழிலரசி ஹிவவாவும் அறபுநாட்டின்
ஒரத்தில் ஜித்தாவில் வீசப்பட்டார்
ஒப்பாரி வைத்தமுதார் பாவாஆதம்;
தலையின்மேற் கைவைத்து அழுதாரன்று
தாயெங்கள் ஹவ்வாவும் தனித்துஞ்சக
நேயமிகும் அல்லாவும் சின்னிரங்கி
நேசித்து அறபுலகில் ஒன்றுசேர்த்தான்

பெண்ணுக்காய் ஆபீலைக் காபில்கொன்றூர்
 பிரளயமே ஏற்பட்டதன்று பெண்ணால்
 இன்றைக்கும் பெண்களே கொலைக்குக்கர்த்தா
 என்பதைனே யாராலும் மறுக்கேலாது
 ஆபி வூம்காபீ வூம் அடங்கப்பட்ட
 அக்கப்பறு இந்தியா மண்ணிலுண்டு
 என்ற வர ஸாறுகளை உலகமின்று
 எடுத்தியம்பிக் காட்டுதே படியுங்களென்று

அஹதுமி தாக்குடைய நானிலண்று
 அனைத்துறூஹாக்களையும் முன்னால் வைத்து
 *அலஸ்துபிறப்பிகும் என்றுசொல்ல
 ஆமென்று செப்பினேர் வெற்றிகண்டார்.
 ஏனையோரெல்லாமே நரகவோடை
 எனிநெருப்புக் கிரையாகி மாள்வாரென்ற
 உண்மையினை ஈமானை நிலைநிறுத்தும்
 உயர்வணக்கம் தொழுகை வரலாறுகேள்மோ,

தொழுகையெனும் இறைவணக்க மில்லாதோர்கள்
 தோஷிகளினுங் கொடிய தோஷியாகும்
 அருளுடை யார்போலவர்கள் வேஷம்போட்டு
 அற்புதங்கள் செய்துலகிற் காட்டினாலும்
 பெருமையொடு மௌலாது தத்தமோதிப்
 பெரியார்கள் போலவர்கள் நடித்திட்டாலும்
 அலங்காத்து ஏழைகளுக் கீந்திட்டாலும்
 அள்ளாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

*அலஸ்துபிறப்பிகும் - நானுங்கள் நாயனல்லவா?

ஏழைகளின் தோழராய் இருந்திட்டாலும்
 இன்புமெனும் தேவேஞ்சுப் பேசிட்டாலும்
 வாழ வழியற்றேர்க்கு உதவிட்டாலும்
 வாண்மூட்டத் தொண்டுகளைச் செய்திட்டாலும்
 பேழைகளில் முத்தள்ளி ஈந்திட்டாலும்
 பெருமையாய்ப் பாளிகளைக் கட்டினாலும்
 ஆழியபொற் சேவைகளைச் செய்திட்டாலும்
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

மேடைகளிற் கோடையிடி முழங்கினாலும்
 மேதினியோர்க் கண்புமழை வருவித்தாலும்
 ஒடி யுழைத்திட்டாலும் சமூகத்திற்காய்
 ஓயாது பணிகெய்து கிடந்திட்டாலும்
 கோடிகணுக் கில்லாமல் வாரிவாரிக்
 கொடுத்தாலும் இரவுபகல் உழைத்திட்டாலும்
 ஆடியலைந்திட்டாலும் பயணேதப்பா
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

விடுவெரை மனைவியொடு சுற்றம்நிற்கும்
 வீதிவெரை நண்பர்களும் ஒதுங்கிநிற்பார்
 காடுவெரைப் பிள்ளைகளுடிடி சுத்தும் ஆனால்
 கபுறுக்குள் யாருமே வாராதப்பா
 தேவேதும் ஒடுவெதும் தேம்பித்தெம்பிச்
 சேக்கநித்த பொருளால்லாம் கூடவாரா
 ஆடுமெட்டும் கூட்டிற்குள் ஆடிப்பாடும்
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்

ஏடெமுதிக் குவிக்கலாம் பேணதாங்கும்
 எமுத்தாளன் பேச்சாளன் எனலாமிந்த
 ஒடுமட்டுமென்ன செய்யும் உயிர்போய்விட்டால்
 ஒன்றுக்குமுதவாது நாற்றப் பிண்டம்
 மாடுபட்டி யாடுகளும் தோட்டங்காணி
 மற்றுமுள்ள காசுபணம் செல்வமெல்லாம்
 ஆடுமட்டும் கூட்டுக்குள் அலங்கரிக்கும்
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்,

அன்புருக எல்லோரும் பிரமித்தேங்க
 அடுக்குமொழி யரிசையிலே அன்ளிக்கொட்டி
 என்புருகப்பேசலாம் உலகம் மெச்சும்;
 எத்தனையோ வித்துவங்கள் காட்டினாலும்
 பண்பாளன் என்றபெயர் உலகம்கூட்டும்
 பரிசளிக்கும் வாழ்த்துமழை பொழியுமானால்;
 அல்லுபகல் அனுதினமும் தக்கிழேறு
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

கோத்திரத்தால் வங்கிஷுத்தால் உயர்ந்திட்டாலும்
 கொள்கைக்கே வாழுகிறேன் என்றிட்டாலும்
 பாத்திரத்தில் ஏழைகளுக் கீந்திட்டாலும்
 பாருவக வள்ளவாய் வாழ்ந்திட்டாலும்
 குத்திரத்தின் கயிறற்றுத் தத்தளித்து
 சொற்குலைந்து நாவுதடு மாறுங்காலம்
 ஆத்திரமே பட்டாலும் பயணேதப்பா
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்,

சந்திரனில் யிதித்தாலும் வானமூர்ந்து
 சாகசங்கள் செய்தாலும் உலகம்மேச்ச
 அந்தரத்திற் கப்பலை ஒட்டினாலும்
 ஆழியிலே மீனினம்போல் உலவிட்டாலும்
 மந்திரங்கள் மாய்மாலஞ் செய்திட்டாலும்
 வையத்தையோர் குடைக்கிழ் ஆண்டிட்டாலும்
 அந்தரித்து ஓர்நாளைக் கிறப்பதுண்மை
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

எம்பெருமான் விண்ணேகி இறைவனேடு
 இரண்டறவே கலந்து உரையாடிப்பெற்ற
 நன்கொடையாம் தொழுகையெனும் இறைவனைக்கம்
 நாமதனைப் புறக்கணித்து மாற்றுமுள்ள
 பண்புகளை எத்தனைதான் பேணினாலும்
 பரிசபெற்றமுடியாது தொழுகைக் கீடாய்
 அன்புருகும் எம்பெருமான் சொல்லைமீறி
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

முந்திமுதற் கேட்பதுவும் தொழுகையப்பா
 முன்கர்நகீர் முதற்கேள்வி கவிமாவோடு
 தொழுகையில்லை என்றயின்னர் கேள்வியேது
 சுக்மாத்துச் கசையடியே கிடைக்குமென்ற
 உண்மையினை மறந்துள்ள முஸ்லிம்மக்கள்
 ஒருபோதும் கடைத்தேற முடியாதென்ற
 அறநெறியைப் புறக்கணித்தோர் தோல்வியாளர்
 அல்லாவை வணங்காதோர் பாவியாகும்.

பறவையொடு மிருகவினம் ஊர்ந்துசெல்லும்
 பாழிவாழ் நீரினமும் இறைவனைங்கும்
 தாவரமும் தலைகுனிந்து இறைவனைங்கி
 சாஷ்டாங்கம் செய்வதைந் அறிந்திடாயோ
 காகமொடு கூகைகுயில் தக்பீரேதும்
 கருளைவே விறையடியைப் புருவனைங்கும்
 ஆடுபடநாகமும் இறை வனைங்கும்
 அல்லாவை வனங்காதோர் பானியாகும்.
 ராமாயநாலை ராமரிசை மாண்பாலை

வனங்களிடப்பயிருட் போன்றுக்கூட்டு. இவைகளை
 விறையாட குதுர்ச்சி யான்முதலாக்கியான குஷாங்கிடுவிட
 மூடுமலைகளைக்குத்தினுடைய மூடுகிடுவது எல்லாவு
 குதிபிக்காத குபிமுகி செந்தாய்வான ஏழைகள்

யனமை மூடுவதிடுவதையா சுநாத் குதிபிக்கிறுவா
 குத்துக்களை காலைப்பாப மாங்காந்திரகிழக்கிறுப
 பாபகுதை காலைப்பாப காம்பஞ்சியவித்துமா-
 க்கிளிஸ்வாக்குருதிம்புக் காலைவிதை புதிக்கிறுக்கு

கீஞ்சித்துப்பிழை கிபிக்கிடு கீஞ்சித்துப்பிழைப்பு
 கீஞ்சித்துப்பிழைக்கிழையுடை கீஞ்சித்துப்பிழைக் குப்புக்கு
 குத்துக்கள் குதிப்பிழை சுமிழ்வான குத்துக்கிழைப்புக்கு
 குத்துக்கிழைப்புக் குத்துக்கிழை சுமிழ்வான குதிப்புக்கு

நமியேன் கேட்டாலையா?

பச்சிளம் பால்மணக்கும் பாலரும் அறிவுஞானம்
மெச்சிடக் காணச்செய்யும் மெய்யவன் உபாத்தியாயன்
உச்சியில் சமுதாயத்தை உயர்த்திடு சேவையாயன்
கொச்சையாய் வாழுகின்ற கொடுமைகள் கேளுமையா.

அறிவொடு ஆற்றல்ஞானம் ஆழியபுத்திகூர்மை
நெறிமுறை வாழ்க்கையுண்மை நேரியதத்துவங்கள்
புரியவே ஊட்டுகின்ற புனிதனுமாசான்வாழ்வு
கரியுமிழ் சாம்பாராகிக் கிழியுதே உலகமீதில்.

எழுத்தறிவித்த ஆசான் எம்மிறையென்ற வண்மை
பழுத்துகிர்ளையாகப் பார்ப்பவர் கண்களுக்கு
அழுத்தமேயில்லையாக அகதியின் கைதியாக
அழுத்தகீழ் மரமேயாக உழல்கிருநுலகமீதில்.

சம்பளங்யர்வுமில்லை சந்தியில் மதிப்புமில்லை
பின்புற உழைப்புமில்லை பிறவழியொன்றுமில்லை
தும்பெனவினோத்த வாழ்வின் சுழியிலே தத்தளித்து
வெம்பியே வாடுகின்றுன் வித்தகன் உபாத்தியந்தோ.

பட்டமோ பதவியில்லை படித்துட வழியுமில்லை
சட்டம்பி உபாத்தியென்றால் தமிழன்றுலதிலும்கேடு
கெட்டதேயென்று சொல்வார் கெக்களம் கொட்டினவர்
பெட்டியோடலைவர் மாறிப்பென்சனில் ஒயுமட்டும்.

அரசியலாட்சியாளர் அவரடி பணிந்திறைஞருடி
மனைவியும் மக்களோடும் வாழ்வதைக்காணப்பிச்சை
இகழ்விலை யெடுத்துவாழல் இன்பமேயாகுமென்ற
நெறியினைக் கடைப்பிடித்து நிம்மதிகாணுமையா.

எம்பிமாராளமைச்ச ரெய்திடு விற்ரெடுத்த
அம்பெனவெய்யுமட்டும் அருமைசாலாசா ஜென்பார்
பின்புஜெனமதியார் யாரோ பித்தனேர் வாத்தியென்பார்
என்புதோற் போர்த்தமாந்தர் இயல்பிது அறிவீரயா.

சட்டமு முன்னைச்சாடும் சமூகமு முன்னைத்தூற்றும்
பட்டவன்நீயே யெல்லாப்பழியு முன்றலையில் வீழும்
கெட்டவன் என்றபேரும் கேட்பதே மிச்சமல்லால்
நட்டமுன்தலைக்கே நம்பியேன் கெட்டாயையா ?

அல்லாதந்தான் ஒரு வெள்ளிக்காசு

❖

பதினாறும் பெற்றெடுத்தேன் பிள்ளைக்கெல்லாம்
பல்கியது அதுமட்டும் பஞ்சமில்லை
ஆமான பிள்ளையொன்றும் அதிலேயில்லை
ஆகமத்தில் முழ்கினேன் ‘குசௌநுரேன்’
ஏமாந்தேன் பிள்ளைகளால் வாழுவெண்ணி
எத்தனையோ கற்பணைகள் ஊசலாட
பூமாந்திப் போனமலர்ச் செடியாயின்று
புழுதியிலே நான்கிடந்து தவிக்கின்றேனே.

கன்னியவள் எனைநம்பிக் காலமெல்லாம்
கத்திவிட்டாள் அவள் சமுத்துத்தாவிவிற்றேன்
பொம்மைகளாய் வாழ்ந்திட்டோம் உலகைநம்பி
புரட்சியிலே தீழுட்டிச் சாம்பரானேம்
செம்மையுற வாழ்வோர்க்கு உலகமில்லை
தெத்துவதும் திருடுவதும் கலையாய்ப்போச்சு
இம்மையிலும் நாம்கெட்டோம் உலகைநம்பி
ஏமாந்தோம் புத்திகெட்டு ஏழையானேம்.

பாடுபட்டேன் நானுழைத்தேன் மூட்டைதூக்கி
பலதொழிலும் நான்செய்தேன் வாழ்வுதேடி.
மாடுகட்டிப் பால்கறந்தேன் குடும்பவாழ்வு
மலிவாகிப் பொலிவாகி வளஞ்செழிக்க
ஒடாகி நானுழைத்தேன் உருக்குலைந்தேன்
ஒன்றுக்கும் ஆகாத எலும்புக் கூடாய்
ஆடாத ஆட்டமெல்லாம் ஆடிப்பார்த்தேன்
ஆண்டவனின் பள்ளியிலே அமைதிகண்டேன்.

பள்ளியிலே நான்பாடுத்து உறங்கும்வேளை
 பக்கிரே தம்பியே! எழும்பிடென்று
 கூப்பிட்ட அப்பெரியார் என்கரத்தில்
 கொடுத்திட்டார் ஒதுவெள்ளி வட்டக்காலை
 அதைக்கொண்டு ஆண்டவனை வேண்டிநானும்
 அங்காடிக்கடையோன்று திறந்த பின்னர்
 பொங்கியதே என்வாழ்வு பாவாய்த்தேனும்
 புறப்பட்டேன் ஹஜ்ஜாக்கும் போய்வந்தேனே.

அன்றிருந்து என்பெயரோ உலகமெல்லாம்
 அடிப்பட்டு ஹஜ்ஜியார் என்றுபேசி
 வாழ்த்துவதும் போற்றுவதும் மக்கள்வந்து
 வாயாரப் பராராட்டிப் பொதுவேலைக்கும்
 இலட்சோப லட்சமாய் அன்றியீந்தேன்
 நெய்விளக்கு ஏற்றினேன் பள்ளிக்கெல்லாம்
 ஏழையெளி யோர்களையும் ஆதரித்தேன்
 எல்லாமே அவனருளௌன் றிருக்கின்றேனே.

(ஒது வரலாற்றுச் சம்பவத்தால் எழுந்த கதை)

சிக்கியாலை காலாலை காலாலை
 பிரிப்பாலை பிரிப்பாலை காலாலை
 பிரிப்பாலை பிரிப்பாலை காலாலை

உமிகுத்திக் கைநோந்த உரிமை

*

பார்க்குமிட மெல்லாமே ஒவிபெருக்கி
பத்திரிகை நிருபர்களோ முன்னும்பின்னும்
கேட்குமிடமெல்லாமே கட்சிக் கூச்சல்
கிடூகிடுப்பு மடமடப்பு வெடிமுழக்கம்
நோக்கமெல்லாம் நெற்றியிலே — ஆட்டம்பாட்டம்
நூதனமாய்ப் பேசிடுவார் அறியாருள்ளம்
வாக்குரிமை வேட்டையிலே கண்ணும்காதும்
வானுயரும் பொய்மழைகள் வாருஷிப்பாரே.

தமிழரிமை காக்கின்றேம் என்பார்சில்லோர்
தன்னிறைவு காண்கின்றேமென்பார் பல்லோர்
படியரிசி மழையாகச் சொரிலோமென்பார்
பாலங்கள் கட்டிடுவோம் பாராயென்பார்
அமிழ்தாகக் தேனுாற வைப்போமென்பார்
அரசாங்கம் அமைத்திடுவோம் — நாமேயென்பார்
உமிகுத்திக் கைநொந்த உரிமைக்காரர்
உன்மையென வெண்ணியே உழலுவாரே;

தாய்மாரே! தம்பிகளே! தங்கைமாரே!
தயவுள்ள பெரியாரே என்றுசொல்லி
வாய்மாலம் பேசியே வாய்பினந்து
வாகான பற்களையும் வெளியேகாட்டி
சாயாத அவர்சிரசைக் கிழேதாழ்த்தி
தலைமேலே கையிரண்டும் உயர்க்கூப்பி
பாயாசம் போலவே இனிக்கப்பேசிப்
பாசாங்குச் சங்கதிப் பல்லினிப்பார்.

ஏமாந்த காலமோ மலையேறிற்று
 எவர்க்குமே அரசியலில் அறிவுமிச்சம்
 நாமேன்காண் வீணவம்பில் சாகவேண்டும்
 நாடானு மன்றத்துள் நுழையுமட்டும்
 சீமான்கள் வருவார்கள் இல்லந்தேஷி
 சேர்ந்திட்டால் எந்தவூர் - என்றுகேட்பார்
 ஆமந்த நாற்றமே மாறிப்போகும்
 அடுத்துள்ள தேர்தலுக்கானைக் காண்போம்

என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று

என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று
 என்றாலும் பொன்னியில் போன்று

வரிசை மிகுந்துள்ள மக்களிலே

வாசியூதி சுலையிலூ வரிதுக்காலை
வரிசையெலோசு சுதீஷம்பாலை சுலையெலோசு

ஹஜ்ஜென்ற பெயரிலே வெளிநாட்டிற்கு
ஹாயாகப் பறக்கின்றார் ஒருகூட்டத்தார்
இச்சையொடு பொருளெல்லாம் அள்ளிக்கட்டி
இதயத்தை அதிலேயே மேயவிட்டு
ஹஜ்ஜாடைய புனிதத்தை மறந்துமக்கள்
ஹாயாக உல்லாசப் பயணிபோல
வச்சிரக்கல் தங்கம் — ஜரிகைப்பட்டு
வாங்கி வரு கின்றார்கள் ஒருகூட்டத்தார்.

இப்லீசின் பாங்கொலி கேட்டபேர்கள்

இப்படியே நடப்பார்கள் மார்க்கமென்ற
போர்வைக்குட் புகுந்ததும் செய்துமீண்டும்

பொல்லாத கெடுமதி கொஞ்சமன்று
கஃபாவைக் கண்களாற் கண்டபின்னும்

கஸ்புறு காதவர் அறிவுகெட்டு
ஷெய்த்தாவின் குணங்கொண்டசேட்டையெல்லாம்
செய்கின்ற பேர்வழி அங்குமுண்டே.

அறபுநா டிருத்திட்ட அனியாயத்தை

அக்கொடும் பாலையின் தில் ஓய்மூலிலை
ஒன்றுமறியாத பல பாமரர்கள்

ஊர்கற்றி வம்புகள் கையிற்பட்டால்
பன்றிகாற் கீழ்ப்பட்ட பயிரைப்போல

பாழாவர் அனியாயம் அறபுநாட்டில்
இன்றில்லை அதிகமாய் என்றிட்டாலும்

இரும்பு நெஞ்சங்களும் இருக்குதம்மா.

தேவரை அஞ்சாது கோவிற்புண
 தெருக்களில் அலைவதைத் தடுக்கவேலா
 பாவமே தொழிலாகச் செய்துவாழும்
 பாவிகள் அறபிலே இன்றுமுண்டு
 ஹஜ்ஜிலையு முண்டன்றே பிச்சையென்ற
 அழுதமொழி போய்க்காது அகிலமீதில்
 மக்காவிலும் உண்டு வம்புசெய்வோர்
 வரலாறு கூறிடும் பாடமீதே.

ஹஜ்ரல் அஸ்வத்தென்ற கல்லைமுத்தி
 அறஞ்செய்யும் மக்களும் அதிகமுண்டு
 தொங்கோட்ட மோடிடும் புனிதவேலை
 தூங்கமையாய்ச் செய்வார்கள் ஹாஜிமார்கள்
 மங்காத நபிகளின் கபுறைகளுண்டு
 மனதார அழுவோரும் நிறையவுண்டு
 இத்தகு மன்னிலும் திருடுவாழும்
 இபுலீசுக் கூட்டமும் இருக்கின்றாரே.

அறபாவில் தரிபடல் அல்லாவிடம்
 அழுதிரு கைகளை உயர்த்திநீட்டி
 இரக்கின்ற காட்சியை வானவர்கள்
 இதயமே உருகிடப் பார்த்திருப்பார்
 ஆதத்தை அன்றவன் படைத்தபோது
 ஆட்சேபம் தெரிவித்தோம் புத்தியற்று
 இன்றவர் மக்களைக் கண்டுநாங்கள்
 இதயமே உருசியே வடிகிறோம்.

அல்லாஹு அறிந்தவன் உண்மைதன்கீர
 அறியாமற் பேசியே மடையரானேம்
 புத்தியே இல்லாத ஜென்மமானேம்
 பிழை பொறுத்தாண்டிட வேண்டினேமே
 முடிவிலா ஆதியே அந்தமில்லா
 முக்கால அறிவுள்ள ஆதிரெப்பை
 அடிபணிந் திறைஞ்சிடும் ஏழையெய்யை
 ஆண்டருள் செய்குவாய் யாறுறீமே.

மண்ணையே ஆண்டவர் கோடிகோடி
 மண்ணிலும் கோடியே மாண்டவர்கள்
 இன்னுமோ எத்தனை கோடிஜென்மம்
 இருக்குமோ யாருமே அறியமாட்டார்
 உலகமே திரளாக ஒன்றுகூடி
 ஒவிக்குதே அல்லாஹு அக்பரென்று
 அண்டமே அதிருதே அக்பர்என்ற
 அரசனைப் புகழ்கின்ற முழக்கத்தாலே !

புத்திரைக்கு புத்திரை குத்தாபழு
 புத்திரைக்கு குத்தாபழு
 குத்தாபழு பக்கிடாக குத்திக்காடு
 குத்திக்காடுப புத்திரை வரியாடு
 குத்தாபழுக்கு குத்தாபழு குத்தாக்கு
 குத்தாக்கு மாஷுக்குமிகுடு மாஷுப்பு
 குத்தாக்கு மாஷுக்குமிகுடு மாஷுக்கு

கல்லும் சோலைதோ கவி

பலக்டை பியாடுபட பேத்துக் கூறுபட

கூரை சூவிரயது ஸ்வாதி

கானிறபடுத்துக் கடையோரம் மண்டியிட்டு
மானம் பறிகொடுத்து வாழ்வோரும் — தெனிலவை
அள்ளிப்பருக அலைவோரும் மக்களே
உள்ளமே எள்ளி யுனர்.

கறுப்பு நிறத்தாரைக் காப்பிரியை எம்பெருமான்
ஒறுப்பில் அணைத்து உயர்வுற்றூர் — சிறப்பு
பேதமே காணுப்பெரிய சமத்துவத்தின்
ஏதமில் வாழ்வே யிது.

எச்சிலையில் வீசினறிகின்ற சோற்றுக்குப்
பிச்சைகள்போடும் பெருஞ்சண்டை — இச்சகத்தில்
மாருதோ வாழ்வு மலராதோ ஏழைபசி
ஆருதோ ஜயகோ வே.

உண்ணை ணவும் உடுப்பதற்கு ஓர்முழமும்
பண்ணைகத் தூங்கவொரு பாய்த்துண்டும் — எண்ணைக்கும்
இல்லாமல்வாடும் ஏழைகளின் துயர்கண்டு
கல்லும் கனியாதோ கவி.

இத்தகையோர் வாழ்வு இனிக்கச் சிறப்பளிக்க
எத்ததைய வழிவந்து எய்துமோ — நித்தநித்தம்
பாழாகிக் செத்துப் பதராயப் பறக்கும்
தோழர் துயரமெல் லாம்.

மாடாய் மலைமேல் மண்டியிட்டு ஏழைமக்கள்
ஒடாய் அலைந்துபணி ஒப்பித்தும் — கேடாய்
வாழும்பரிதாபம் வாட்டுதே என்மனசை
நானும் பொழுது மாக.

நெற்றிவெயர்வை நிலத்தாயை முத்தமிட
குற்றியுமியைக் குடைந்தெடுத்தும் — சுற்றேனும்
அரிசிமணியை அதிர்காணுப் பெண்மணிகள் பூப்பு
வரிசை பெறுவதெப் போ.

பிள்ளையும்பாலி எங்கிலிகாஸிலே பிழைக்கின்றோம்
கலைக்காலி — பால்காலியுமில் கலைப்பிள்ளைக்காலி
* * *
பிழையால் நால்வரைய முழுமூல நால்வரைய
மீதி நால்வரை நால்வரை

பிழையும்பாலி குடைப்பட்டு பிழைக்கின்றோம்
பிள்ளைக்காலி — பிழைக்காலி குடைப்பட்டு குடைப்பட்டு
குடைப்பட்டு குடைக்குடை குடைக்குடை குடைக்குடை
குடைக்குடை குடைக்குடை குடைக்குடை குடைக்குடை

கிருஷ்ண
பொற்பந்தகம்

வீடில்லை சொந்தமாய் மேலே இறந்துசெத்த
 ஓலீஸ்யால்தூறும் ஒழுக்கோ ஒருக்கோடி
 ஒட்டைக்குடிசை உடைந்த சுவர்வீடு
 முட்டைத்தூளம்பர் முனுமுனுப்பு என்செவியிற
 பாட்டாயொலிக்கும் பறையொலியே சங்கிதம்
 ஆட்டமாக் கூழிருக்கு அடுப்பிலே வாங்களென்று
 மனையார் வரவேற்றில் மகிழ்ச்சிக்களிகொண்ட
 ஏழையானேழை எனக்கும் இதயமுண்டு.

குதற்கொடுமை குளிர்நடுக்கம் பசியென்று
 என்னைப்போ லெத்தனையோ ஏழையழுமோசை
 உன்செவிக்கு ஏரூதோ உப்பரிகை மேல்வாழும்
 புள்ளடிக்கு மண்டியிட்ட பூவேநி என்னசெய்தாய்
 அரசளிக்குமொரு வீடு அடியேனுக்கிவிழுரில்
 இல்லையோராசா என்ன கொடுமைசெய்தேன்
 புலமை எஞக்களித்த புரியாத கூவியிதோ
 இறைசெவிக்குத்தானும் எட்டாத மாயமென்ன ?

பறைமுழங்க ஒலமிடும் பக்கிரெங்குரல்கேட்க
 அரசாங்கமில்லையோ அடியேனுக் கெட்டடிமண்
 புதைகுழியும் கிட்டாதோ பின்மாய் நடுத்தெருவில்
 நாயிமுக்கக் காக்கையினம் நன்றாகவென்னுடம்பை
 இடுத்துக்கடித்து எரிபசியைத் தீர்த்திட்டாற்
 போதுமென்னுள்ளம் பூரிக்கு மவ்வளவில்
 நாய்பேய்க் குணவாகும் நல்லவன்றி என்றுஎன்னை
 போற்றியென் தாய்நாடு பொற்பதக்கம் குடாதோ?

பொற்பதக்கம்குடிப் புகழேணி மண்டபத்தில்
 வெஞ்சாமரைசீச வீற்றிருப்பார் காரணமென்
 அற்பர் எனஅவரை அலட்சியமாய்க் கண்டோர்கள்
 கற்பனையே செய்யேலா காலத்தின்கோலமிது
 ஆயிரமா வெட்சமா அதற்குமேற் கோடிபணம்
 மூட்டையாய்க்கட்டி முழுப்பூசணிக்காயை;
 சோற்றிற்புதைத்தார் துரையுமே மெய்மறந்தார்
 இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுக் காலமிது.
 ஏன்னவிடைக்கிட்டிவ கிட்டிமரிடும் ஏன்னவிடை
 இந்துயோடு மதுக்கா வுணவியூடும்

*
 முகம்பெரிப் புதுதூரிலை வண்டுங்கிடுக
 வெங்கிழுப்புவை உயிர்வெள்ளு வயிரின்கா
 வழாமங்கிவரி கணிமீப்பு நூற்று துக்கின்கிடு
 யாத்துக்கிடுக்கா தீயரிபு த்திருப்புக்கா துக்காக்கிடு
 கிழுங்கிழுப்புவெற்று ஒரே நூயிலூக்கிடுக்கு
 நூற்றுக்கிடுவெற்றுக்கு காங்கா வகூராயின்கிடு
 நூற்றுக்கிடு காயரிபு துக்கின்கா வண்டு
 யாத்துக்கிடு காட்டுர் முழுங்குக்கிடுகிடுக்கு

நட்குவிட்டுத்துக்கிடுப் புதுப்புத் துக்குமுதுக்கு
 காவுடப்புக்கி முழுப்புவை நூயிலீக்கிடுக்காக்கு.
 நூற்றுக்கிடுக்கு ப்ரயாசுபி நூற்றுப்புக்கு முழுப்புத்து
 புதுப்புத்துக்கு ப்ரயாசுக்கா காக்குப்புக்கு
 காட்டுக்கிடுக்கு முழுப்புக்கா காக்குக்கு நூற்றுக்கு
 கிடுக்குக்கா கீங்காக்கு மதுக்காக்கு க்கிடுக்கு
 நூற்றுப்புக்கு மதுக்குப்புக்கு விளங்கு க்கிடுக்கு

காற்றில் பறக்குதடி

*

காற்றிற் பறக்குதடி -- தன்மாணம்
காக்கை பிடிக்குதடி.

அங்க அசைவுகள் பொங்கி வழிந்திட
ஆடவர்கண்களால் அள்ளிப் பருகிட
தங்கும்சினிமா மினிஸ் கட்டுடையில
தாளமடித்துத் தடுக்கி விழுந்திட -- காற்றில்

முட்டுக் குதிகாலுயர்ந்த செருப்பில
மோகினி போலுடலாடி யசைந்திட
கொட்டும் மழையில் சறுக்கிவிழுந்திட
குப்பென்று மக்கள் சிரித்துநகைத்திட -- காற்றில்

கெட்டசினிமாவில் பட்டு அலைகிருய்
கெக்களம் கொட்டிச்சிரித்து மகிழ்கிருய்
வட்டமுகத்தில் மணத்தூளைப் பூசியே
வாரியான்னலால் ஊரைக் கெடுக்கிருய் -- காற்றில்

ஆடவரோடுதீ ஜலாய்ப் பறக்கிருய்
ஹாயாய்க் கடற்கரை வீதியில் சுற்றுகிருய்
நாடகமாடி நடித்து மகிழ்கிருய்
நானையங்கெட்டு நடுத்தெரு சுற்றுகிருய் -- காற்றில்

பாத்திமா என்றுநீ பாட்டுப்படிக்கிறுய்
 பாவையர் திலகத்தை நாவினுலோதுருய்
 ஆற்றங்கரையில் அவனேட்ஸிக்கிறுய்
 அல்லா இதெல்லாம் அறிந்திடமாட்டானு! — காற்றில்

தெஞ்சைத்திறந்து நியிர்ந்து நடக்கிறுய்
 நேர்மையைக் காற்றில் தூற்றிப்புடைக்கிறுய்
 வஞ்சளைக்கண்ணை வலையாக வீசிறுய்
 வள்ளஸ்மகளார் பர்தாவும் போடுறுய் — காற்றில்

கண்ணக்கிரிப்பால் காளையைக் கட்டுகிறுய்
 காடையரோடும் கலந்துற வாடினுய்
 பள்ளம் படுகுழியுள்ளக் கீடங்கெல்லாம்
 பட்டால்தெரியுமே பத்திவித்தினி வேடங்கள் — காற்றில்

*
 பழுவிசை ஒரு நிலையிலிருந்து
 பழுவிசை ஒரு நிலையிலிருந்து
 பழுவிசை ஒரு நிலையிலிருந்து
 பழுவிசை ஒரு நிலையிலிருந்து

பழுவிசை பழுவிசை நிலையிலிருந்து
 பழுவிசை கிடிக்க வேண்டும் கிடிக்க வேண்டும்
 பழுவிசை கிடிக்க வேண்டும் கிடிக்க வேண்டும்
 பழுவிசை — பழுவிசை கிடிக்க வேண்டும் கிடிக்க வேண்டும்

நடும் சிகிச்சை

*

ஆதேரழதாளாய் அலைந்தாள் தெருவெல்லாம்
 ஒருவரும்கூப்பிட்டு ஒன்றும் கொடுக்கனில்தில்
 சங்கக்குநேரம் காப்பிட்டு வயிர்புடைக்க
 படுத்துப்புரஞும் பணக்கார வீடெல்லாம்
 ஆசியத்துராத்தா அலைந்தாள் பசியோடே
 எச்சிற்கநிசோறும் இல்லையா என்றழதாள்
 ஒன்றுமில்லை போவென்று ஒடித்தலைவாசல்
 கதவையடைத்துவிட்டார் கணவான்கள்
 வீடெல்லாம்.

ஆலிமுலமாக்கள் ஹதிதுசொல்லும் பள்ளிக்கும்
 ஆசியத்து ஒருநாள் அலைந்துபோய்க் குடிசியிருந்தாள்
 பசிபசியென்று பறந்துவரும் ஏழைகட்கு
 இல்லையென்றுசொல்லாமல் இரக்கப்படவேண்டும்
 என்றஹதிசை எடுத்துராத்தா ராஸிமுசா
 அந்த ஹதிஸ்கேட்ட அம்மையே அன்றிரவு
 கதவை யடைத்துக் கடும்பூட்டுப் போட்டிருந்தார்
 என்றதை ஆசியத்து எப்படித்தான்றி வாரோ.

மின்னேரங்கள்சி பெரியபள்ளி வாசலிலே
 ஒடுகா ஆசியத்து உணக்குங்கிணைக்குங்கா
 என்றசொல்லைநம்பி ஏமாந்த ஆசியத்து
 பாலையொன்றை யெடுத்துப் பறந்தாளேபள்ளிக்கு
 கோண்பாளர்மட்டும் நொய்தாய்க் குடிப்பதற்கு
 காய்ச்சியெதன்று கடுகடுத்து ஏசிவிட்டார்
 கடுசொற்பொறுக்காத தாய்மையுள்ள பத்தினியாள்
 எரியும்பசிவாட்ட ஏசிவிட்டாள் வீட்டிற்கு.

அந்தப்பசியோட ஆலாய்ப்பறந்து சென்ற
 ஏழையவளுகிற எமனுர் பறித்துவிட்டார்
 குடல்வாயைச்சேர்ந்த கொழுத்த பணக்காரன்
 மையத்தடக்க வந்துவிட்டான் வாசலுக்கு
 குர்ஜுனமோதிக் கொழுத்த கடாமாடறுத்ரு
 கத்தம்கொடுத்துக் கடமையெல்லாஞ்
 செய்துவிட்டான்
 இதுதானேமார்க்கம் என்று எமைப்பார்த்து
 நாயும்சிரிக்கிறது நாழுணரவில்லையப்பா.

*

மதுங்கிளப் பழுத்தாலிட்டுப்பட நூல்விடுவிட்டு
 சுடுக்கிட்டு மூவரிதழ்வீர நூலுடைக்கப்படுத்
 தட்டுவாத ஏதுமெட்டுப் பூஷ்யவிசியை
 முடிச்சுவிப் பூப்பாடு ஸ்வாதாநாரூப்புவின்காடு
 நூல்விடா ஏதுக்காநாட்டுப்பா வைத்துவாய்வா
 நூல்விடா யவிவாய்வா அப்புவிடியா எது
 நூல்விடுவாய்வா பூப்புவா ஏதுக்காநாட்டுப்பா
 நூல்விடுவாய்வா ஏதுக்காநாட்டுப்பா வைத்து

விசியாய நூல்வாய்வா நூல்விடுவாய்வா
 நூல்விடுவாய்விடுவா ஏதுக்காநாட்டு
 நூல்விடுவாய்விடுவா ஏதுக்காநாட்டு
 நூல்விடுவாய்விடுவா ஏதுக்காநாட்டு
 நூல்விடுவாய்வா ஏதுக்காநாட்டு

கண்ணியரோட்டுக்கிறேஸ் கவிதங்கள்

*

அன்றெருநூலொரு பிச்சைக்காரன் வந்தான்
 ஆ! மனிதசமுத்திரத்தின் முன்னேகுந்தி
 துண்டோன்றை விரித்தபடி சொரசொரத்த
 தோல்க்கருங்கி நரைத்தகிழு உருவத்தோடு
 ஜாம்-ஆவைத் தொழுதுள்ள முஸ்லிமெல்லாம்
 தூய்மைதவற்ற் வதனத்தோடெழுந்து சென்றார்
 அவ்வேளை அம்மனிதன் கையைத்திடி
 அன்னேந்து அனைவரையும் கெஞ்சினானே!

ஐந்துபத்துச் சதக்காசை விசினேரும்
 அதையுமே கொடுக்காம லேசினேரும்
 அலட்சியமாய்ப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றபேரும்
 ஆரிவரா பெரியபள்ளி கட்டித்தந்த
 மெள்ளான என்பவரா என்றுசொல்லி
 வழவழுத்து அளந்தபடி ஏசினேரும்
 ஒன்றால்ல இரண்டால் பல்லாயிரம்
 ஊரிலூள்ள கிழுக்கட்டை எல்லாரும்மே.

வாங்கறுபீப் சாப்பிடுவோம் என்றுசொல்வார்
 வரிசைபல தந்தெம்மை ஆதரிப்பார்
 என்றெல்லாம் பகற்கணவு கண்டுவந்து
 ஏராந்தாரம் மனிதர் பசியும்வாட்ட
 அசறுக்கு வருமட்டும் குந்திவிட்டு
 ஆவென்ற கொட்டாவி வானைமுட்ட
 கண்களால் நீர்வழியத் தானமைத்த
 கட்டிடத்தை நோக்கிவிட்டு எழுந்துசென்றார்:

அன்றுதம்யை மக்களைல்லாம் வாப்பாவென்றார்
 அன்பொழுகக் காலடிக்கீழ் உணவுமீந்தார்
 குளிப்பதற்கு வெந்தீரும் வைத்துத்தந்தார்
 கூடார்ந்து சாப்பிட்டுப் பெருமைகள்டார்
 மெள்ளானு வாப்பாவின் பறக்கத்தாலே
 வழிநெடுகூக் சோறப்பா என்றுசொன்னார்
 செத்தபெட்டை நாய்க்குள்ள மதிப்புமின்று
 செய்யாமல் நன்றிகெட்டு மறந்திட்டாரே.

என்று முனுமுனுத்துபடி எழுந்துசென்றார்
 இப்படித்தான் கலைஞர்களின் பெருமதிப்போ
 ஓன்றுமே விளங்கவிச்சிலை எனைப்படைத்த
 ஒப்பில்லாக் கலைஞரே உன்னைக்கூட
 உதற்றிவிட்டு மனிதரின்று வாழ்வதெல்லாம்
 உண்மையா எனைப்படைத்த ரெப்பேயென்று
 கண்ணீரைத் தன்னுடைய அழுக்கணந்த
 கந்தலினாற்றுடைத்து விட்டு ஏனினுரே.

நன்றி கெட்டமாமனிதா உன்னைக்காண
 நாய்யார்தா சிவண்டா என்றுசொல்லி
 அன்று தமிழகலிலைதயினாற் பாடிச்சென்ற
 அழுகுதமிழ்ப் புலவனையே எண்ணியென்னை
 குன்று நிகர்த்தன்றிருந்த தோன்களின்று
 குளிவிட்ட சிர்கேட்டை எண்ணிப்பார்த்து
 சென்றலைந்து ஊர்போக வழியுமற்று
 செந்தீரைக் கண்ணீரில் தேக்கிநின்றார்.

இதுதாலே கலைத்துத் பரிசுள்ளு
 ஏங்கியலீ மனிதனுடை கனவிலன்று
 கலையழகுத் தாஜூமஹால் முன்னேவந்து
 கலகலத்துச் சிரித்துவிட்டுச் சென்றகாட்சி
 வர்ணிக்க சாஜுஹான் மன்னரில்லீ
 வண்டமிழே! என்றாயே! மன முவந்து
 ஏழையுடை நாவசைய வைத்திடாயோ?
 என்றேங்கி வாடுதையே கவிதைதிருஞ்சம்.
 சூப்பிழை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பிழை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை

சூப்பாலை அஷ்டிப்பாலை சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை

சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை
 சூப்பாலை அஷ்டிப்பா சூப்பாலை

புலிவேங்கை வாழ்காடு போதும்பா

புதருண்டு கொடிய விஷப்பாம்பு வாழ
 புலிவாழக் குகையுண்டு புலிமீதினில்
 உடும்புறையப் புற்றுண்டு ஊழையிட்டு
 ஒலமிடும் கூழைவால் நரியுமுண்டு
 பெரும்புதரும் பற்றைகளும் நிறையவுண்டு
 பேயுறையப் பாழ்வீடு தானுமுண்டு
 அரும்பாவி தமிழ்கற்ற ஈழமேகம்
 அடிவைக்கப் பூமியிலும் இடமில்லையா?

கரிவாழச் சோலையுண்டு குளமுழுண்டு
 கருங்குழலி கூடுகட்ட மரமுழுண்டு
 அரிமாவுக்கலைகாடு எங்குழுண்டு
 அகமுண்டு மரப்பொந்தில் கிளிகளுண்டு
 பெரும்பாவி முதலைக்கும் பாழியுண்டு
 பேடிக்கும் மாடியிலே படுக்கையுண்டு
 கரும்பாகத் தமிழோதும் மேகத்துக்குக்
 கால்வைக்கக்கூட நிலம் இல்லையப்பா.

காகமொடு கூகைமயில் ஆந்தைகொக்கு
 கரிக்குருவிக்குங் கூடு தனியவுண்டு
 வாகைநிழல் ஏழைக்கு உண்டுதங்க
 வழியற்றேர்க் குண்டுகடை வீதிதின்ஜை
 ஆலமரக்கிளையிலே வல்வாலுக்கும்
 அகமுண்டு சயமாகத் தங்குதற்கு
 தமிழ்கற்ற கவியீழமேகம் தங்கச்
 சத்திரமு மில்லையோ உலகமீதில்

அன்னையென்றும் பிள்ளையென்றும் பார்த்திடாமல்
 அந்திக்குத் தண்டனையை அளித்தகாலம்
 பொன்னுக் ஓடிமறைந் திட்டதாலே
 போயொழித்து விட்டதோ உண்மைந்தி
 மண்ணுக்போனதோ மார்க்கஞானம்
 வகையற்றுப் போனதோ அறிவுச்செல்வம்
 புண்ணுக் நோகுதே இந்தக்காலம்
 புழுவாகத் துடிக்கிறூர் ஏழைமக்கள்.

நீதிக்கும் விலைவிற்கும் கொடியகாலம்
 நேர்மைக்கும் அவகாச மற்றகாலம்
 ஈரக்கும் மனத்திற்கும் மதிப்பளிக்கும்
 கடையர்க்கும் மடையர்க்கும் இடமளிக்கும்
 வேசிக்கும் ஆசைக்கும் உறவுகாட்டி
 வினைசெய்யும் பொல்லாத வேஷக்காலம்;
 நாசத்தின் பாதையே பெரிதென்றெண்ணி
 நாளெல்லா மலைகின்றூர் மனிதகூட்டம்,

உமறைப்போல் மனுநிதி சோழனிப்போல்
 ஊரானுவோர்களே நன்கறிந்து
 குழறியே ஒலமிட்டமுதிடாமல்
 கூடைவாழ் கிளியென அடங்கியுள்ள
 பிரசைகள் நிலைகளை உண்மைகண்டு
 பிரியமாய் அவர்குறை நீக்குமுள்ளம்
 புறியாத தலைவர்கள் வாழுநாட்டிற்
 புவிவேங்கை வாழ்க்காடு போதுமப்பா.

புலமதந்த வறுமை

நாரையைத் தூதுவிட்டான்
 நற்கவி சத்தி முத்தன்
 கூரையிற் பல்லி சொன்ன
 குறியினை மனைவி கேட்ட
 தாரகை வரலா நெங்கள்
 தமிழ்க்கவி இலக்கியங்கள்
 பாரிலே யின்று செத்துப்
 பறக்குதே காற்றினாடே !

கணைகுரற் பல்லி சொன்ன
 கணையினைச் செவிமடுத்து
 சித்திரப் பாவை போன்றுள்
 திருமதி சத்தி முத்து
 இத்தனை வறுமை யோடு
 இருந்துள் புலவன் நாரை
 தனிமயே தூதனுப்பி
 சாந்தியை நாடினானே

ஒட்டையோ ராயிரம் அவ்
 வுத்தமப் புலவன் வீடு
 மானமே சாக்கொணத
 வங்கறைக் கந்தற்சீலை
 தான்தும் நனைந்த தாலே
 சங்கடப் பட்டான்றே
 ஊனுடற் புலமைதந்த
 உரிமயே வறுமையாலோ .

ஆனந்தம் போங்கிடுமே

*

என்னம்மா செய்யிறது இவளால்
ஏப்படித் தப்புறது

அன்ன நடை நடந்து - பெரிய
ஆசாணப்போல வந்து
கன்னக் குழிலிழுவே - சிரித்து
கட்டியின்த்திடுவாள் - என்னம்மா செய்யிறது

பிஞ்சுத்தவிர்க்கரத்தால் - மடியைப்
பிடித்து இழுத்திடுவாள்
கெஞ்சினால் விட்டிடுவாள் - என்னைக்
கீழேயே தவ்ளிடுவாள் - என்னம்மா . . .

சோற்றுல் வயல் விதைப்பாள் - எழுந்து
நுள்ளியே ஓடிடுவாள்
ஆற்றல் மிகுந்தவர்போல் - நடந்து
ஆலவட்டமிடுவாள் - என்னம்மா . . .

அப்பா! எனவழைப்பாள் - சட்டையை
ஆராய்ச்சி பண்ணிடுவாள்
ஒப்பில்லையென்றுகண்டால் - கோபித்து
ஓடிச்சினந்தழுவாள் - என்னம்மா . . .

தந்தையை அலியென்பாள் - பெளசியா
தன்னையும் மம்மி யென்பாள்
உந்தன் பெயரென்ன - என்றிட்டால்
ஓ! ஆனுச் சரீனென்பாள் - என்னம்மா . . .

ஒத்பன்னியென்னுவாள் - அல்லும்தை
ஒதியே காட்டிடுவாள்
அல்லா தொழுவ மென்பாள் - தொழுவாள்
ஆனந்தம் பொங்கிடுமே யெனக்கு
ஆனந்தம் பொங்கிடுமே - என்னம்மா . . .

*

காடே கண்சிக் கந்தி

தாமதி வூரியல்லி வாய்மானம்
ஒழுப்பி கூறுவிட
கண்ணுடி போட்டுக்கருவிழிக்கு மைதிட்டி
பண்ணுகச் சேலத்துப்பட்டுடுத்தி - பெண்ணுக
காற்றுடிக்க வாழ்ந்திருந்த காரிகையொளின்றுயிர்போய்
நாற்றுப்பினமா வெள்.

பொட்டிட்டு நெற்றிப் பிறைக்குந்தல் மைழுசி
பட்டிற்சிறந்திலங்கும் பாவாடை - கட்டித்தும்
மெய்யேந்தி வாழ்ந்திருந்த வெண்ணிலாதானேகா
கையேந்திநிற்கு மிவள்?

நேற்றுக்குடைநிழற்கீழ் நீகிசெலுத்தியவர்
காற்றுடனே சென்று கரைந்தாரோ?
புயலாக மாறிப் புரட்டியடித்திட்டாற்
கயலும் கலங்குமே காண்.

வில்லூன்றிப்பாய்ந்துதம்வீரத்தைச் சாதித்தோர்
பொல்லூன்றிப்போகும் புதினம்பார் - எல்லாமே
ஒமீரத்தம் ஓய்ந்திட்டா லோயுங்காண்.
காடே கண்சிக் கதி.

வெயில் நெருப்பு

ஆயிரம் வெட்சகோடி அனந்திடங் கெரிவதேபோல்
காயுதேயுடலன் சுட்டுக் கருகுதே தீப்பிழும்பாய்
பேயுறை சுடுகாட்டைப்போல் பெரும்பொறி பறக்குதையா
தீயெனுங் கொடுதெநுப்பாயத் தீய்க்குதே வெயில் நெருப்பு

மட்டுமாநகரமெல்லாம் மரந்தயிழிந்ததாலே
வெட்டையும் வெளியுமாக வெறிச்சிடு சுடுகாட்டைப்போல்
சுட்டுடற் கருகிவாட. சுடுமணற் கொதிப்பு எங்கும்
அட்டமாதிக்கெல்லாமே அனந்பொறி பறக்குதையோ.

புழுவென மக்களெல்லாம் பூமியிற்றவித்து ஏங்கி
அழுவதைத் தவிரவேதும் அறிகிலர் மறுகினிமுந்து
கருகிடுதியில் வீழ்ந்த கட்டெறும்பாக மக்கள்
உருகிடுதாரில் வீழ்ந்து உழல்வபோற் துடிக்கிறுரே.

புயலினுல் அழிந்து கெட்டுப் புழுங்கிவாழ் மக்களின்று
வெயிலினுற் கருகிவெந்து வியர்வையாலவிந்துழன்று
செயலிழந்தேங்கி யென்றும் திரிகிறூர் தீயிற்பட்ட
எறும்பினம் போலமக்கள் ஏங்கியே அலைகிறுரே.

யறைவாரம் வேண்டுமெல்லா

தாடிநரம்பு தளர்ந்து உலர்ந்திட
 நாவவரண்டுமிழ் நிருமே வற்றிட
 ஆறிடுமேடு அலைகட ஸோயந்திட
 ஆவிதுடித்துயிர் ஆஸாய்ப் பறந்திட
 கத்தரிகொச்சிப் பயிர்களும் செத்திட
 காய்கறித்தோட்டமும் காய்ந்து வரண்டிட
 கோடுறுகானகம் கூட வரண்டிடக்
 கோடைவரட்சி கொடுமை மிகைத்ததே.

தாயொடுபிள்ளை தவித்து வருந்திட
 தாகவரட்சி தலைவிரித் தாடிட
 சேயொடுமெந்தைகள் செத்து மடிந்திட
 சேடியர்வாடி வதங்கி உழன்றிட
 சோவெனவான மிருண்டு திரண்டிட
 தோகைவிரித்தினா - மாமயி லாடிடக்
 காரணங்கண்டு உலக முனர்ந்திடக்
 கார்மழைப்பது களித்திட வேண்டுமே.

மாதமும்மாரி பொழிந்திட வில்லையோ
 மாநிலமெங்குங் குளிர்ந்திட வில்லையோ
 ஆசரந்தி வழங்கிட வில்லையோ
 ஆண்டவனுணைகள் மீறின தொல்லையோ
 ஏதிதுகாரணம் செய்துகொடு மைகளோ
 ஏகவிறைவனின்கோபம் மிகைத்ததோயோ
 ஊறிடுநிரு மூலர்ந்து கிணறுகள்
 ஊதாரியாகி உழிக்குட மானதே.

அறநெறிபொய்த்ததோ ஆகமம் பொய்த்ததோ
 ஆண்டவன்பள்ளிக் கதவடை பட்டதோ
 மதநெறிமாய்ந்து மனுக்குலம் கெட்டதோ
 மார்க்கத்தில் மூர்க்கம் வலிந்து புகுந்ததோ
 குறைபொறுத்தேழைகள் பாஸிகள் செய்திடும்
 கொடுமைகளைப் பொறுத்தேக் விற்றவனே
 அருட்கொட்டயாளனே ஆதிபராபரா
 ஆண்டவனேமழு பெய்திட வேண்டுமே.

★

விரும்புவதை விரும்புவதை விரும்புவதை
 விரும்புவதை விரும்புவதை விரும்புவதை

உயாத நவாம் தருமையா?

தருவத்தி வெத்தனை கோடிகோடி
 உள்ளத்தில் நல்லவர் மிச்சமில்லை
 தெய்வத்துள் வைத்தெனும் சிலபேரையும்
 தெய்வீகம் மட்டுமே சுட்டிக்காட்டும்
 எல்லாரும் மனிதனும் நம்பிக்கெட்ட
 எம்போன்ற மனிதனை எண்ணும்போது
 தீயினைச் செம்மலர் என்றுளண்ணித்
 தீயிலே மொய்த்துள் பூச்சியானேன்.

மனுவருக் கொண்டோர்கள் எல்லாருமே
 மனுவென்று நம்பிநான் கெட்டேன்யா
 மனிதருள் மனுக்குணம் அற்றுவாழும்
 மாபெரும் கொடுவிடப் பாம்புமுண்டு
 அணிதிகழ் பட்டங்கள் பெற்றுவென்ன
 அவர்குணம் மாறுதல் அருமையாரும்
 என்றுரை செய்துளார் அறிவாளிகள்
 ஏற்றுநம் வாழ்விலே கடைப்பிடிப்போம்.

வாள்முனை கூர்முனை துப்பாக்கியை
 மாகொடு மிருகத்தை நம்பினாலும்
 மீகுளிர்ந் துள்ளுளோ குட்சிசெய்யும்
 மிருக பன்றிக்கடா மாட்டினப்போல்
 நோவதை செய்துளம் புழங்கியாத்து .
 நோவினைச் செய்கின்ற மனிதரென்போர்
 ஆகமம் நான்கையும் மீமிகைத்து
 அகிலமே புகழினும் மனிதராகார்.

வெறிபிடித் தலைகின்ற நாயுங்கூட
 வீண்பிழை செய்யாது நன்றிகெட்டு
 குறிவைத்து எய்திடும் அம்புகூட
 குறைசெய்யா வீணை மனிதனுக்கு
 அறிவுஞானதுகற்ற மனிதர் சில்லோர்
 அளியாயஞ் செய்கின்ற கொடுமைகண்டு
 நெறிகற்ற மனிதர்கள் உள்ளமெல்லாம்
 நெருப்பிடைப் புழுவென வேகுதப்பா !

பாமரர் படியாத மக்கள்கூட
 பண்போடு வாழ்கிறூர் இறையையஞ்சி
 நாமத்தை முஸ்லிமாய்க் கொண்டசில்லோர்
 நாயினுங் கொடுமையாய் வாழ்வதேனே
 காமத்தி வெறியாகக் கொண்டபேரும்
 கனிவுகண் டஞ்சியே சாந்திகொள்வர்
 நாமத்தை முஸ்லிமாய்க் கொண்டபேர்கள்
 நாயினுங் கடைகெட்டு வாழ்வதேனே ?

சாமத்திற் கூவிடும் சேவலுக்கும்
 தனியொரு கடமையிற் செம்மையுண்டு
 ஊமத்திப் பூவிலும் அழகுமுண்டு
 ஊமைக்கு மூலகிலே உரிமையுண்டு
 நாமத்தில் மட்டுமே பெருமைகானும்
 நாய்க்குமே உலகிலே மதிப்புமுண்டு
 ஆமைக்கும் வெற்றியில் ஆசையுண்டு
 ஆண்டவன் படைப்பிலே பேதமுண்டோ ?

வங்காளம் போனாலும் வாருகோலை
 வாங்கியே தலைக்குமேல் வைக்கலாமோ
 கங்கையில் மூழ்கினும் காகமன்னம்
 கானக மயிலாக மாறுமாமோ
 அங்கமே அழிவே தோய்ந்திட்டாலும்
 ஆண்டவன் இயற்கையை மாற்றலாமோ?
 தங்கமே போலோளி வீசினுலும்
 தனிமதிப்புண்டுமோ பித்தளைக்கு.

பழமொழி பொய்க்குமோ உலகிலென்றும்
 பழஞ்சோறு சூடாக மாறுமாமோ
 குளங்கட்டி வளங்கண்ட குளக்கோட்டனார்
 குவலயப்புமியில் நீதி கண்டார்
 நிலமகள் இலையென்று சொல்லிவாழும்
 நீசரைச் சோம்பரை ஏற்குமாமோ
 கலையென்றயுலகிலே சிறகு தட்டும்
 காட்சியைக் கண்களாற் காண்பதெப்போ.

கம்பனே அம்பிகா பதியை ஈன்ற
 கவிஞரே புலவனே புலவர்கோனே
 நம்பினேன் கவியுமர் தாக்கரையும்
 நாவளம் கோரினேன் இக்பாலையும்
 எம்புகழ் காசிமை சவ்வாதையும்
 எழுச்சியெம் பாரதி தாசர்தம்மை
 உம்பரின் – உலகிலும் – கவிதைபாட
 உரிமையர்ய் வேண்டினேன் ஈழமேகம்.

*

६६

தாகம் தீர்க்கும் வாரிதி

மேகம் என்பது மூன்று காரியங்களைச் செய்யும்: ஒன்று மின்னும், இரண்டு முழுங்கும், மூன்று பொழியும். அது காள மேகமாக இருந்தாலும் சரி, ஈழமேகமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்தே ஆகவேண்டியது தான். நம்மிடையே வாழும் ‘‘ஸமேகம்’’ என்று பெயர் கொண்ட கவிஞர் பக்கிர்த் தமிழ் அவர்களிடமும் நாம் மின்னலையும் காணலாம்; முழுக்கத்தையும் கேட்கலாம். திமையைக் கண்டால் அவர் நெருப்பாக மின்னு வார். அநீதியைக் கண்டால் அவர் கொதிப்போடு முழுங்குவார். இந்த உணர்ச்சிகளை எல்லாம் திரட்டி அவர் ஈற்றில் கவிதை மழையாகப் பொழிந்து தள்ளுவார். கவிதை மழையாகப் பொழியும்போது அங்கு இதம், இனிமை, குளிர்ச்சி எல்லாம் தென்படும்! அவர் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிப் பிழும்பும் உண்டு. மகிழ்ச்சிப் பிரவாகமும் உண்டு. இந்த இரண்டின் ஒருமித்த கலவைதான் ஈழமேகம் என்ற கவிஞரின் வெளிப்பாடு, தோற்றம், அண்டம், அகண்டம், அடக்கம் எல்லாம்.

முகம்மது இஸ்மாயில் பக்கிர்த்தமிழ் என்ற இந்த முதுபெரும் கவிஞரின் பல்வேறு கவிதைகளைப் பல்லாண்டு காலமாகப் பத்திரிகையில் ஏற்றும் வாய்ப்பு எண்க்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு கவிதையையும், முதல் வாசகஞைப் படிக்கும்போது, நான் உவகையில் மிதந்திருக்கிறேன்; உணர்ச்சியில் புரண்டிருக்கிறேன். இப்போது அந்தக் கவிதைகளில் பலப்பல ஒன்றுசேர்ந்து “மழையும் துளிச்சாலும்” என்ற பெயரில் நூலாக மஸர்கிறது என்பதை அறிந்து பெருமகிழ்வடைகிறேன். ஈழமேகம், மழையையும் துளிகளையும் தருவது மகா பொருத்தம்! இந்தக் கவிதைகள் நிச்சயம் கவிஞர் கவிஞர், கவுன்னார்கள்க்கு இலக்கிய தாகத்தை தீர்க்கும் வாரிதியாக விளங்கும் என்ற நட்பிக்கை எண்க்கு உண்டு.

எஸ். டி. சிவநாயகம்

கொழும்பு 10-5-1983.

பிரதம ஆசிரியர், தின்பதி/கிந்தாமணி.